

EESTI SPORDI-LEHT

№. 11/12

27. 3. 1931.

Toimetuse ja talituse:
Tallinn, Uus tänn. 23
Telefon 9-28 Postkast 70

Jlhub reedeti

Hind 15 senti

12. aastakäik
Tellimise hind:
aastas 6 krooni, kuus 60 s.

Narva Võitleja spordiosakond 20-aastane.

Avarust palju!

Vaja on vaid head tahtet, et kasutada seda avarust, mida pakub ilus Narva oma ilusa ümbruskonnaga meie põlve tervisest nõrga keha karastamiseks!

Rahulikest vanemaist matkameestest kuni rekordilööjate noorte sportlasteni — kõigile jätkub ruumi ja häid võimalusi Narva avarail kindudel, spordiplatsidel, vee- ja lumeväljadel ning igavesti rohelistes metsatukkades ammutada täiel söömülõhku ja päikest.

Tarvitseb vaid töövabal ajal jätta mõneks tunniks umbne elukorter ja tormata piirita loodusse!

Talvel — liu- ja suusaväljadele, suvel — spordiplatsidele, rohelistele murudele ja mäekinkudele, Narva jõe laiadesse voogudesse ja merelaintesse, liivaküngastesse ja rohtlaantesse.

Milline avarus ühes haruldase ja mitmekesise loodusiluga on meelitamas Narvajõe kallastel ja Jõesuu mererannal kõiki, kelle hinges elutuli põleb ja kelle ihu tervise rõkkamise järele januneb!

Kas kasutatakse küllaldaselt seda avarust? Kahjuks mitte. Ruumi ja võimalusi jätkuks tuhandele, kui aga tahe tervistihkavas sihis teotsema hakkaks! Kavakindlalt, järjekindlalt.

Ei ole ühtegi vabandavat põhjust selleks, et töövabal ajal mitte võimalust leida pika- või lühimaa „maratoniks“, et oma kopsu täita karske männimetsa- ja mereõhuga, või siirduda veeväljadele — suplema, kalastama, purjetama, või mängida murutõnist ja lüüa nahkkuuli, või tuulutada oma halba tuju marja- ning seenemetsas!

Narvalased — noored ja vanad, — kasutage seda avarust ja ilu, mida pakub talle rikkalik loodusannina Narva linn ühes ümbruskonnaga, — täiel määralt!

Kasutage ise ja tõmmake kõiki ka-

sa meie kallima vara — ihu ja hinge tervise — nimel!

Adam Bachmann,
Narva abilinnapea.

Sport ja kodumaa-kaitse on kaks lahutamatu mõistet. Sport kasvatab isamaalsust meie noorsoos. Mida tugevam, osavam, kiirem ja vastupidavam üksik indiviiduum, seda paremini on korraldatud meie kodumaa-kaitse neist üksikuist tahtejoulistest ja ennastohverdavaist individuumidest. Sport on eeltreeninguks tõsisele isamaakaitsele, kes arenedes sportlises harjutustes annab oma parimat isamaad varitseval ohul. Alati valmis olla, alati olla isamaalane, võistelda ausalt — need on sportlase peapõhimõtted. Kasutagu „Võitleja“ kõik need kogemused, mida kogunud 20-aastase tegevuse vältel, kasvatabu

O. Topman, kellel erilised teened viimaseil aastail Narva spordiliikumises.

igas omal liikmes tõsist isamaalast-sportlast.

Selleks kohustab „Võitlejat“ tema piiriäärne olek. A. Mändvere.

„Võitleja“ spordiosakonna juhatus 1931. a. Vasakult paremale istuvad: abiesimees J. Safronoff, esimees Joh. Metsatalu, abisekretär R. Nurk; seisavad: sekretär F. Böckler, kassapidaja O. Raim, abikassapidaja Topman ja varahoidja H. Berger.

20. aastapäeva puhul.

Mul on eriline heameel tervitada juubilari, sest sündmused 20 aastat tagasi on seotud mälestustega, mida parimateks nimetatakse — need on nooruspõlvemälestused. Minu kaasabi ei olnud ja ei võinudki olla suur spordiosakonna tekkimisel, sest keskkooliõpilastel oli keelatud mitte ainult osavõtt seltskondlistest ettevõtetest, vaid isegi käimine seal. Tegelikult ei olnud olukord siiski nii väga karm, meil oli võimalus näit. kooris kaasa laulda, näitemängudel käia ja (horribile die-tu) isegi vahel statistidena laval liikuda. On iseenesest mõistetav, et spordiosakonna tekkimisel meil noortel kaasa tuli teha.

Nende ridade autorit huvitas spordis peamiselt jalgpall, sest seda oli saanud tasa-pisi veeretada juba varemalt küll gümnaasiumis, küll omal algatusel Joorus. Kui mälu mitte ei petta, siis tegutseski „Võitleja“ jalgpallimeeskond aasta või isegi kaks enne ametlikku spordiosakonna avamist. Egas' muidu võimalik olnud kohe pea-

le osakonna loomist välja panna tervelt viis meeskonda.

A-meeskonna moodustasid mängijad, kes seda sporti olid juba varemalt ühes ehk teises kohas harrastanud: värvavaht Jürisson ja kaitsja Hodunov olid mõlemad Peterburist esimese klassi mängijad, kuid ka Narvas olid treeninguks võimalused, sest kaugel enne „V.“ jalgpalli te-gutses Kreenholmis inglaste algatusel ja kaastegevusel „Concordia“ meeskond, millist org.-ni tuleks lugeda meie ametliku jalgpallilajaloo „eelajalukku“ kuuluvaks. Praegu seltskonnas tuntud nimedest võiks mainida Kaitseliidu ülemat kindral Roskat, kes oli tugevamaid kaitsjaid „Concordias“.

Peab ütleva, et „Võitleja“ jalgpall õnneliku tähe all ilmale sündis: algus oli samavõrd spontaanne kui edurikas. Juba esimesel aastal külastasid meid jalgpallimehed Jamburist ja samal aastal tehti meie poolt ka vastuvisiit. Hiljemalt muutus jamburlaste-

ga mäng juba igaaastaseks traditsiooniks. Ka Perjatsiga ja Narva-Jõesuuga vahetati kavakindlalt visiite. Olgu mainitud, et kõikide nende meeskondade mängutasapind oli võrdlemisi õige kõrge, sest seal mängisid kaasa ka sportlased-suvitajad Venemaa pealinnast ja nende seas olid mõned tolleagused Venemaa internatsionaalid.

Ei ole hooplemine, kui tähendada, et „Võitleja“ oma vastastest ilusasti jagu sai. Raske pähele oli vaid „Concordia“, kuid ka seal ei olnud vahekorrad hävitavad, vast nii umbes paar väravat meie kahjuks ja ka ikkagi ainult siis, kui inglased Jonson ja Ferley kaasa mängisid. Kord kaotasime ka Perjatsis napilt, kuid selle tasusime ausasti Narvas — 7:0. Sellest tagajärjest ja mängust ei tohi ma tänapäevani midagi kõneleda oma chefile, riigisekretär K. Terrasele, sest ka tema mängis Perjatsi meeskonnas kaasa (loodan, et see „Spordilehe“ number temale näppu ei juhtu).

„Võitleja“ mängu muutusid Narva suursündmusteks eriti siis, kui külalised väljast mängimas olid. Ja see õhutas ka laiemaid hulki sportimisele. Mäletan, et peale „V.“ paariaastast tegutsemist vist umbes 6—7 kohas Narvas palli veeretama hakati. Spordikirjandust jälgides võib rõõmuga konstateerida, et need traditsioonid tänapäevani edasi kestavad.

Olen kõnelenud ainult jalgpallist, kuid öeldakse ju, et millest süda täis, sellest räägib suu. Küllap raskekaal-mehed ja kergesportlased ise sõna võtavad, sest ka neil on ühte kui teist meelde tuleb, mis sündis 20 aastat tagasi.

„Võitleja“ spordiosakonnale edaspidises töös palju edu soovides

Rich. õvel.
Riigisekretäri abi.

4×440 yardi 3:17.8. Head tulemused New Yorgis.

Ameerika ülikoolide meistervõistlustel omandas esikoha Pennsylvania ülikool 38,1 punktiga Harvardi 19 p. ees. 4×440 yardi jooksid pensylvan-lased Edwards, Steel, Healy ja Carr 3 min. 17,8 sek., mis on uueks ilmarrekordiks. Coan võitis inglise miili 4:17,8, Russell Chapman 880 yardi — 1:51,5. Utterback hüppas kaugust 724 ja Berlinger ning Colyer ületasid teivas 416,5 sm.

Joh. Metsatalu.
„Võitleja“ spordiosakonna esimees 1931. a.

Al. Klõkov.
„Võitleja“ sp.-osak. esimees 1911. a.

Narva E. K. S. „Võitleja“ spordiosakond

1911. – 1931.

JOH. METSATALU.

Esimesed kaksikümne aastat inimelus on aeg, mis kuulub inimesele ettevalmistamiseks tema tuleviku ülesanneteks.

Seltskondlise organisatsiooni tegevus algab vastavalt oma sihtidele juba esimesest päevast peale. Seepärast on kaksikümne aastat seltskondlises elus juba terve ajalugu, eriti on aga seda meie Eesti spordiliikumises.

Eesti spordiliikumine tunneb ainult kahte organisatsiooni, kes jõudnud oma tegevuses kolmekümneni: Need on S.-S. „Kalev“ Tallinn ja Tartu. Neile järgneb kahekümnega Narva E. K. S. „Võitleja“ spordiosakond, kelle tegevuse algus on märgitud 26. märtsil 1911. a.

Enne „Võitleja“ spordiosakonna 20 a. tegevuse ülevaate juure asumist tuleb peatuda Narva spordiliikumise alguse juures. Sest üks kui teine on tihedalt seotud K. S. „Võitlejaga“, kellel oma väärikad teened Narva spordiliikumise alal.

Spordiliikumise rajajaks Narvas peetakse meie kuulust Jüri't, s. o. Georg Lurichi, kes 1897. või 1898. aastal olla Narvas viibides kaks nädalat iga öhtu K. S. „Võitleja“ ruumides Narva poistega rammu katsunud, seni kui pole enam kedagi leidunud, kellega rinnad kokku lüüa. Sellele lisatakse juurde, et ka pealtvaatajatest tulnud lõpuks puudus, sest rahvas jäänud vaeseks, kuna Jüri oma esinemisel müüdnud pääsetähtedega raha omale korjanud. Kohapealsetest meestest oli kõvemaid Mihkel Neelus, kellele Jüri olla näpunäiteid pommide sikutamiseks ja maadlemiseks annud.

M. Neelus koondas oma ümber ringkonna huvitatuid, kes algasid harjutustega K. S. „Võitleja“ ruumides. Et karskusseltsi põhikiri nägi ette üheks abinõuks oma sihtide saavutamisel ka

„füüsilisi harjutusi“,

tõstis 1900. aasta 15. jaanuril peetud karskusseltsi liikmete üldkoosolekul seltsi esimees õpetaja M. Leinbaum „sporditundide“ sisseseadmise küsimuse üles ning avaldas arvamist, et „sporditunnid“ tuleksid sisse seada seltsi sihtide kättesaamiseks, sest mida rohkem seltsil liikmeid ja tegevust, seda enam on võimalik tegevusest osavõtjaid kõrtsidest eemale hoida.

Samas kandis juhatuse liige õpetaja Jaan Speek tema poolt kokkuseatud „sporditundide“ kodukorra ette, millest selgus, et „sporditundide“ all tuleb mõista raskejõustikku, rattasõitu, uisutamist, ujumist, turnimist jne.

„Võitleja“ spordiosakonna poolt 16. septembril 1912. a. Narvas korraldatud esimestest kergejõustiku võistlustest osavõtjaid.

„Võitleja“ sp.-osakonna omavahel. kergejõustik. võistl. 16. IX 1912. a.

„Sporditundidest“ osavõtt oli lubatud ka karskusselts „Võitleja“ mitteliikmeil tingimusel, et nad harjutustel ja pidudel täiesti kained oleksid ja karskusseltsi nõuetekohaselt end ülal peaksid.

„Sporditundide“ kassa oli lahutamata seltsi kassast, kuna „sporditundide“ sissetulekuid võis kasutada ainult harjutusvahendite muretsemiseks. „Sporditundide“ likvideerimise korral kodukorra jäerle abinõude müügist saadava rahaga tuli kirjastada karskussisulist kirjandust.

Seltsiliikme hra Juuri ettepanekul otsustas karskusselts „Võitleja“ üldkoosolek ühelhäälel (koos 75 liiget) seltsi juures „sporditunnid“ sisse seada. Alustati järjekindlate harjutustega ning hiljem korraldati rida jõustiku ja rahvapidusid, kus esineti „võidutõstmisega“ ning mille sissetulekutega muretseti rida tõstepomme ja muid vahendeid. Selleaegsetest tõstepommidest on mõned veel praegu „Võitleja“ spordiosakonnal alles. Alles on ka mõned ülesvõtted, tabelid ja protokollid peetud võistluste üle, millest ühe ärakirja siin avaldan. 1902. a. aprillis korraldati Narva esivõistlusi, kus kohtadele tulid: tõstmises: 1. Ed. Gross, 2. R. Timoschkin, 3. J. Kastri; maadluses: 1. Ed. Uibo, 2. Ed. Gross ja 3. K. Berk.

1903. aasta algul lahkub osa „sporditundide“ liikmeid „Võit-

lejust“ vahepeal Narva asutatud Peterburgi atleetklubi osakonda üle minnes,

sest „Võitleja“ ruumid rohkem kui ükskord nädalas harjutamas käia ei võimalda, mis aga asjasthuvitatuid ei rahuldanud.

1904. aastal septembris peetud karskusseltsi liikmete üldkoosolekul kaaluti „sporditundide“ varanduse müügi küsimust, kuid otsustati kasutamata tõsteabinõusid mitte müüa, lootuses vast tuleb neid tulevikus veel vaja.

1908. aastal pannakse Narvas alus jalgpalli harrastusele Kreenholmis teenivate mõnede inglaste poolt. 1909. aastal on seal juba kaks kindlat meeskonda. See annab omakord tõuget selleks, et kindla spordiosakonna asutamise küsimus võetakse „Võitleja“ üldkoosolekul üles 1909. aasta novembris. Üldkoosolek tegi seltsi juhatusele ülesandeks leida kohapeal isikuid, kes spordialal asjatundjad ning nendega ühiselt välja töötada spordiosakonna asutamise põhijooned või eelnõu ja selle siis üldkoosolekule esitaks seisukoha võtmiseks.

1910. a. 30. märtsil otsustas „Võitleja“ juhatuse seltsi juures ellu kutsuda spordiosakond.

Juhatuseliikmele hra Rose'le tehti ülesandeks harjutusekohta leida, kuna juhatuse liikmed hr. hr. Uulija Knude pidid kurnikaikaid muretsema.

Ärakiiri.

Võidutõstmise siinsete jõuarmastajate vahel (apuhindade peale) Narva Eesti Karskusselts „Võitleja“ rahvapiduudel paemurru metsasalus 6. aug. 1900. a.

Nr.	Nimi	R a s k u s					Kokku	Kokku	
		80 n.	120 n.	180 n.	200 n.	220 n.			
		K o r d a d e a r v						raskus	
1	Mihkel Neelus	21	13	7+8	11	8	68	980	I
2	Robert Käsper	21	9	3	6	1	40	800	IV
3	Alexander Kampus	31	7	4	7	2	51	800	II
4	Kristjan Treufeldt	21	7	5	6	3	42	800	III
5	Jaan Mideldorf	18	—	—	2	—	20	280	V
6	Johannes Süro	17	3	—	—	—	20	200	VI

Tegelikult jäi aga spordiosakond ellu kutsumata, mispärast samal aastal 21. novembril peetud liikmete üldkoosolekul tõstatab seltsi liige hra. J. V a h e s a a r jälle üles spordiosakonna asutamise küsimuse ning juhib tähelepanu sellele, et „Võitleja“ kui karskusseltsi üks ülesandeist on spordi arendamine.

Võetakse vastu sooviavaldus, et järgmise üldkoosoleku päevakorda võetaks spordiosakonna asutamise küsimus, kuid 1911. a. 27. veebruari üldkoosolekul pole seda siiski päevakorras ning uuesti ülestõstetud spordiosakonna asutamise küsimus jäetakse „ajapuudusel“ lahtiseks sooviga, et juhatus seda siiski kord lahendada püüaks. Nüüd võtab juhatus lõpuks asja käsile ning omal koosolekul 8. märtsil 1911. a. otsustab „Võitleja“ juurde spordiosakonna asutamiseks avaliku koosoleku kokku kutsuda pühapäeval 13. märtsil.

1911. a. 13. märtsil kogus „Võitlejasse“ peale 100 asjasthuvitatut.

Koosolekut juhatab hra J. A d e l h e i d, protokolleeris hra Arnold S c h u l b a c h (praegune riigikoguliige).

K. Kala.

„Võitleja“ spordiosakonna parimaid raskejõustiku mehi ja kergejõustiku mehi osakonna algaastail.

Hra Chr. K a a r n a (praegune Eesti Panga direkt.) ettepanekul otsustati spordiosakond ellu kutsuda „Võitleja“ haruna ning kui tegevus tulevikus peaks nõudma, siis välja töötada iseisev põhikiri; samuti võeti vastu hra K a a r n a ettepanek, et spordiosakonna liikmeiks võivad vastu võetud saada kõik. Hra T a u t s i ettepanek võtta liikmeiks ainult karsklasi — jäi vähemusse.

T a u t s i ettepanekul otsustati liikmeks võtta ka naisterahvaid, kuna alaealiste kohta seisukoha võtmise esialgu lahtiseks jäeti.

Liikmemaksuks määrati 3 rubla aastas.

Spordiosakonna esialgseks juhtimiseks ja kodukorra väljatöötamiseks valiti viieliikmeline komisjon järgmises koosseisus: Adelheid, Säck, Klõkov, Kabel ja Reitel.

Samal aastal 27. märtsil oli kokku kutsutud uus üldkoosolek, mida juhatas hra Kaarna ja protokolleeris J. Mets.

Eelmise koosoleku valitud komisjoni poolt väljatöötatud kodukord võeti ühelhäälel vastu.

Pikemalt peatuti osakonna tegevuskava juures ning võeti vastu põhimõttelik otsus: „et „Võitleja” spordiosakond ei tohiks pearõhku panna raskuste tõstmistele, vaid „osavusharjutuste” arendamisele.”

Kuni harjutusplatsi leidmise ni otsustati alata saalis võimlemisega.

Juhatusse valiti: Chr. Kaarna, J. Adelheid, E. Kabel, H. Simberg ja J. Säck.

29. märtsil 1911. a. teatas „Võitleja” juhatus Rakvere kreisi-ülemale, et „Võitleja” juures algab tegevust „Võitleja spordiosakond”.

„Võitleja” spordiosakonna nais- ja meesvõimlusrühmad 1921. Keskkel — võimlemisjuhataja A. Kusnetsov.

O. Lind, sekr. Karl Ots (praegune Estonia ooperilaulja) ja ametita K. Rosenbaum ning E. Kabel. Samal aastal korraldati „Võitleja” aeda tennisplats, mis oli mõeldud peamiselt „naisterahvaste liikmeks meelitamiseks”, nagu see öeldud esimese tegevusaasta aruandes.

Esimese tegevusaasta kassa sissetulekuid oli 540 rbl. 41 k., millest jäi 1./1. 1912. a. peale 50 rbl. 37 kop. Varandust hinnatud 200 rubla peale.

kes jätkavad lühikest aega endist tegevust.

1920. aasta suvel sõjaväest vabanevad spordist huvitatud noored jätkavad osakonnas vahepeal soikunud tegevust.

Nüüd on spordiliikumine juba hoopis tähtsama koha omanud, kui seda oli 1911. aastal, mis pärast tegutsemiseks võimalused avaramad.

Nii korraldab osakond omale jalgpallivälja Kreenholmi, mis aga kergejõustiku harrastami-

mis seal seni puudunud. Et Narva-Jõesuu pind liivane, siis muidugi ei suudeta seal korraga head välja korraldada, aga aja jooksul saadakse sellega hakkama. Peaasi on aga see, et nüüd on sellega ka Narva spordiliikumisele kasu toodud, sest suvisel ilusal ajal puudub kohapeal võimalus võistluste korraldamiseks, sest enamusi linna kodanikke kasutab väljasõidu võimalusi. Seepärast kujunes nähteks, et Narvas sportimine spordiväljal algab kevadel ja lõpeb umbes juuni algul; et siis uuesti jätkata augusti keskkel. Nüüd aga vast saab see puudus kõrvaldatud N.-Jõesuu spordiplatsi kasutamiselega.

Mis puutub osakonna asjaliku külge, siis olgu siin tähendatud, et 1926. aastast peale omab osakond juriidilise põhikirja, mille vajalikkust ette kirjutas praegune üldine spordiliikumine, aga kõige enam osakonna oma edurikas töö.

Üldpildi saamiseks toon siin lühikese ülevaate nende spordialade kohta, mida on osakond oma 20 aasta jooksul harrastanud.

Kergejõustik

oli 20 aasta eest veel laiematele hulkadele Narvas võistlusspordina vähe tuntud. „Võitleja”

N. Küttis.

Eesti meister ja rekordimees kolmiküppes.

spordiosakonna asutamisega hakati üksikute asjastuivatute poolt järjekindlate harjutustega. Näpunäideteks kasutati peamiselt selleaegset vene sportlist kirjandust.

1912. aastal jaanipäeval Narvas peetud laulupeo ajal korraldas Peterburi Eesti S.-S. „Võimula” laulupeoplatsil kergejõustiku võistlused, kus osakonna liikmeid tulid Kallau kuulitõukes 2-le ja Alt — 1500 m. jooksus 1-le kohale. Samal aastal 16. septembril korraldas juba „Võitleja” spordiosakond esimesed kergejõustiku võistlused, kuhu kogus 18 osavõtjat osakonnaliiget ning rohkesti pealtvaatajaid.

100 mtr. jooksust võttis osa 17.

Kõhtadele tulid: 1. W. Lintrop, aeg 13,2 s., 2. R. Link ja 3. K. Kala.

„Võitleja” spordiosakonna kergejõustiklased Viru esivõistlustel Rakveres, 1921. a. Vasakult: Kodaniberg, Maagen, M. Kubjas, Toim, Koil.

Laiematele hulkadele spordi propageerimiseks korraldati esimesel tegevusaastal kaks avalikku kõneõhtut, kus esinesid: A. Timoškin — „Kas on tarvis spordist osa võtta” vene keeles ja J. Mets — „Mitmesugused spordiharud ja nende tähendus”, eesti keeles.

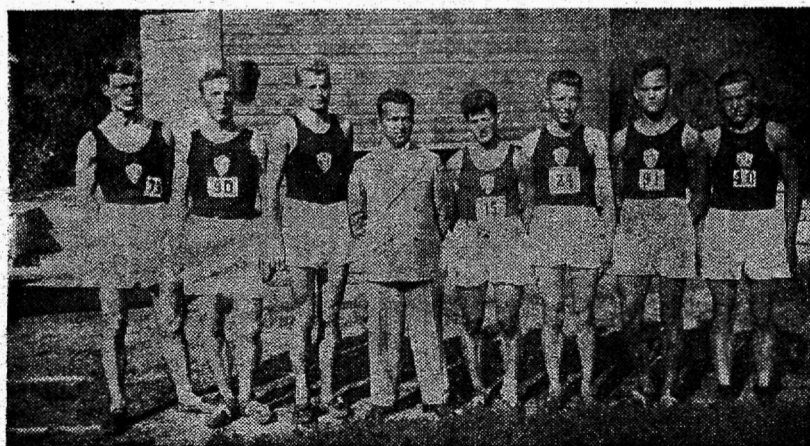
Esimesed tegevusaastad ilma sõjani avaldavad Narva spordiliikumises edurikast arenemist. Kuna ilmasõja ajal olude sunnil tegevus tagasi tõmbub, nagu see olnud ka teistes organisatsioonides.

Saksa okupatsiooni ajal kogub jälle hulk spordist huvitatuid,

seks korraldada ei anna. Loomulik, et otsitakse võimalusi soodsama koha leidmiseks, kuni 1925 aastal pööratakse palvega linnavalitsuse poole loasaamiseks Posti tän. spordiplatsi korraldamiseks.

Tulemuseks on kohapealsete spordiorganisatsioonide ja linnavalitsuse esitajatest moodustatav „spordivälja korraldatav komisjon”, kes siis 1926. aasta suvel oma töötulemusena võib Narvas avada spordivälja, mis kohaliku spordiliikumise edurikka pöörde toob.

1930. aastal korraldab osakond Narva-Jõesuus jalgpalli-välja,

„Võitleja” spordiosakonna edurikas kergejõustikumeeskond Eesti esivõistlustel Tartus 1930. a. Vasakult paremale — Pysa, Kask, Küttis, Metsatalu, Topman, Bolshakov, Tuuder, Jordan.

Chr. Kaarna,

E. Panga direktor, kelle põhimõtted „Võitleja” sp.-osak. sihi määratakse olnud 20 aasta jooksul.

Et osakonna tegevuse algus langes kevade peale, siis loomulikult hakati ettevalmistusi tegema sportimisvõimaluste soetamiseks vabas õhus.

Selleks pööras „Võitleja” juhatus Kreenholmi vabriku valitsuse poole Kreenholmi päralt Joaorus oleva vaba maatuiki saamiseks. Vabrikuvalitsus tuli lahkelt vastu. Nii võidi asuda platsi korraldamisele, mis osakonna liikmete rohke kaasabi tõttu peagi jalgpalliplatsiks korda seati, kus siis järjekindlate harjutustega alati.

11. septembril samal aastal peetud üldkoosolekul, mida juhatas Chr. Kaarna ja protokolliis A. Schulbach, võeti

suvisel hooaja tegevuse aruanne 98 rub. 93 kop. ülejäägiga vastu ning valiti uus juhatus, kes omavahel ametid jagas järgmiselt: esimees A. Klõkov, abiks

„Võitleja” spordiosakonna poolt korraldatud esimesed Virumaa raskejõustiku võistlused Narvas 1923.

1500 mtr. jooksid 15 neljas eeljooksus. Peale viimase eeljooksu alustati kohe lõpujooksuga. Kohtadele tulid: 1. K. Kala, aeg 5 m. 20 $\frac{1}{5}$ sek., 2. Otmas, 3. Galinsky ja 4. A. Kraan. Kõrgushüppes oli osavõtjaid 9. Tagajärjed: 1. Hodunov — 136, 2. Kala — 136, 3. Lintrop — 131. Kuulitõukes 10 osavõtjat. 1. Link — 26 jalga 11 $\frac{1}{4}$ tolli, 2. Täht 26 j. 5 $\frac{1}{4}$ t., 3. Hodunov 23 j. 2 $\frac{1}{4}$ t.

Kohtadele tulijatele anti hõberinnamärgid. 1500 m. neljandale kohale tulijale A. Kraan'ile anti veel ergutuseks eeljooksus näidatud aja eest, mis oli 5 m. 19 s., erimärk.

Hilisematel aastatel korraldati veel mõned võistlused.

1921. a. Rakveres peetud Viru esivõistlustel püstitab osakonna naissportlane Minni Kubjas (praegu pr. Vigla) kõrgushüppes uue Eesti ja Viru rekordi, tagajärjega 117.

Sellest peale kujunevad igaaastased Viru võistlused Rakveres osakonna kergejõustiku harrastajatele suurvõistlusteks, sest kohapeal kergejõustiku platsi puudumine ei võimalda noortel niivõrd areneda, et võiks osa võtta, kas Tallinnas või Tartus peetavatest võistlustest.

1923. a. omandab R. Valdhof mees-kergejõustikulasena Viru meistri nime oda viskes tagajärjega — 45.50, kuna samal aastal naiste esivõistlustel Tallinnas omandavad L. Kubjas ja M. Kampus kolmandad kohad, esimene kõrguses ja teine odas.

Meesesivõistlustel 1925. aastal saavutab Herman 5000 mtr. jooksus 2. koha, aeg 16.44,2.

1926. a. omab Narva spordiplatsi, misajast peale kergejõustik juba jõudsasti arenema hakkab. Osakonna poolt korraldatud rahvuslised kergejõustiku võistlused kujunesid osavõtjate arvult, mis oli pealt poole saja, seni nägematuiks.

Sel aastal püstitas osakonna liige Antonia Kroon kõrgushüppes uue Eesti rekordi, tagajärjega 140.

Ka tuleb A. Kroon samal aastal kõrgushüppes Eesti meistriks.

1930. a. on kergejõustiku alal osakonna edurikkaim aasta. Nimelt koonduvad Eestis parimate hulka kuuluvad kergejõustiklased, nagu N. Küttis, Kask, Tuuder, O. Topman jmt. osakonna juurde. Ja augustis Tartus peetud esivõistlustel tuleb seltsest,

osakond 34,5 punktiga 5-le kohale. Linnadest saavutab Narva III koha. — Meistriks tuleb N. Küttis kolmikhüppes, tagajärjega 14.33, mis on uueks Eesti rekordiks.

24. augustil osakonna poolt Narvas korraldatud rahvuslised võistlustel püstitab osakonna meeskond koosseisus: Kask, Topman, Bolšak, Küttis 800+400+200+100 teatejooksus uue Eesti rekordi, ajaga 3.36,2.

Üldse on osakonna nimel praegu 2 Eesti ja 10 Viru rekordi.

Lisaks reale osakonna poolt sel hooajal kohapeal peetud võistlustele korraldab osakond esimesed kergejõustiku kohtunikkude kursused Narvas Ekraveliidu kergejõustiku kohtuniku, osakonna esimehe J. Metsatalu juhatusel.

Raskejõustik.

eriti aga tõstmine, on osakonna edurikkamaid alasid. Et varematest aegadest oli „Võitleja” juures alal hoidunud mõned tõstekangid ja muud abinõud, siis võidi osakonna asutamisel kohe tegevust alata. Maadluseks saa-

di kohaliku gümnaasiumi maadlusmatt.

1911. aasta detsembris korraldati esimesed omavahelised võistlused maadluses ja tõstmises. Maadeldi kahes kaalus, nimelt kerges ja raskes. Kohtadele tulid kergeskaalus 1. O. Kilter, 2. V. Loorberg, 3. A. Sil-dus. Raskekaalus: 1. M. Sorro, 2. R. Link, 3. V. Roos.

Kahjuks puuduvad andmed tõste tagajärjedest. 1912. aasta kevadel Tartus, sealse S.-S. „Abergi” poolt korraldatud Baltimaa esivõistlustel omandas osak.-liige M. Sorro maadluses raskekaalus II koha. Samal aastal Narvas peetud laulupeo ajal Peterburgi S.-S. „Võimula” poolt korraldatud tõstevõistlus-

Mihkel Sorro.
Tuli 1912. aastal Tartus peetud Balti esivõistlustel maadluses raskekaalus teisele kohale.

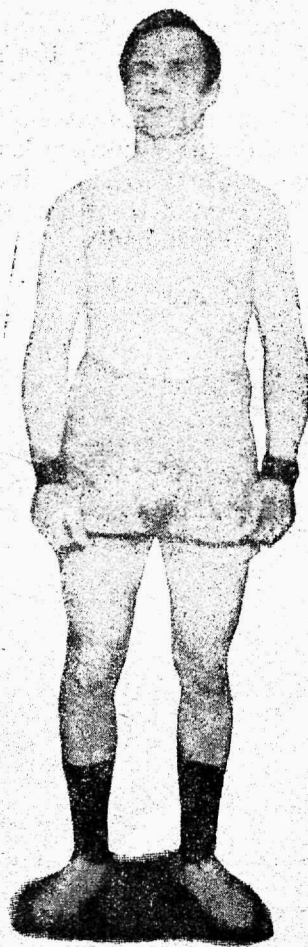
tel omandasid osak. liikmed Link II ja Arhipov III koha.

1923. aastal peetakse Narvas osakonna korraldusel esimesed Viru võistlused tõstmises ja maadluses. Siin püstitab osakonna-liige

V. Noormägi kergeskaalus kahega surumises uue ilmarekordi, tagajärjega 88,5 kg., mille ta hiljem viib 91 kg. peale.

1923. ja 1927. aastal tuleb V. Noormägi Eesti meistriks ning võtab Pariisi olümpiaadist 1924. a. osa.

1927. aasta veebruaris usaldas Ekraveliit osakonna korraldada IX olümpia katsevõistlused. Osakonna nimel on praegu V. Noormägi poolt püstitatud 3 Eesti rekordi. Kuna Viru rekordid kõikides kaaludes ainu-üksi osakonna liikmete Ivanovi, Noormägi, Vaakmani ja Jalakase poolt on.

V. Noormägi
end. ilmarekordimees ja mitmekordne eesti meister tõstmises.

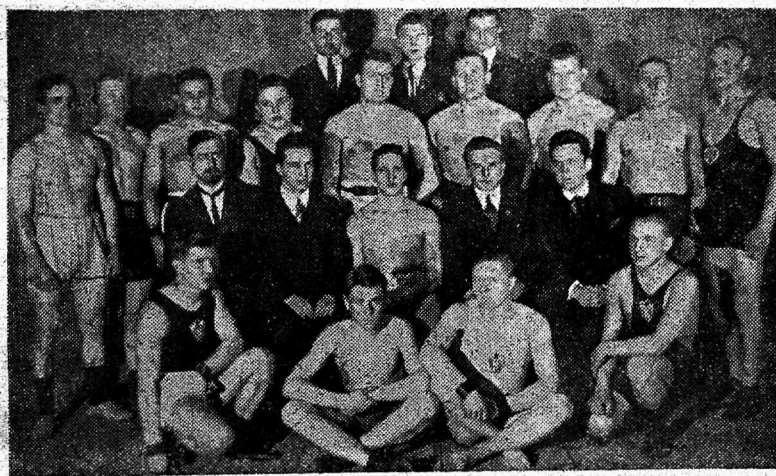
Maadlus- ja tõstesporti kohapeal arendamiseks on osakonna poolt korraldatud rida rohkearvuliste osavõtjatega kursusi. Viimseid on juhitanud parimad sel alal, nagu seda on ilmameister Väli, N. Pärn, A. Ohaka j. t.

Ekraveliidu raskejõustiku kohtunikkude kogusse kuulub osakonna esimees J. Metsatalu.

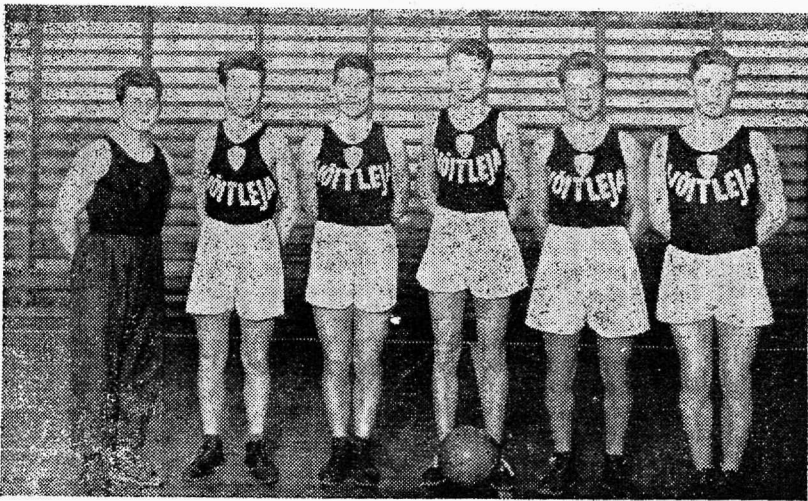
Male.

on alati osakonna liikmeskonna suurt poolehoidu leidnud, mis-pärast osakonna juures on juba 20 aastat tegutsenud oma male-ring.

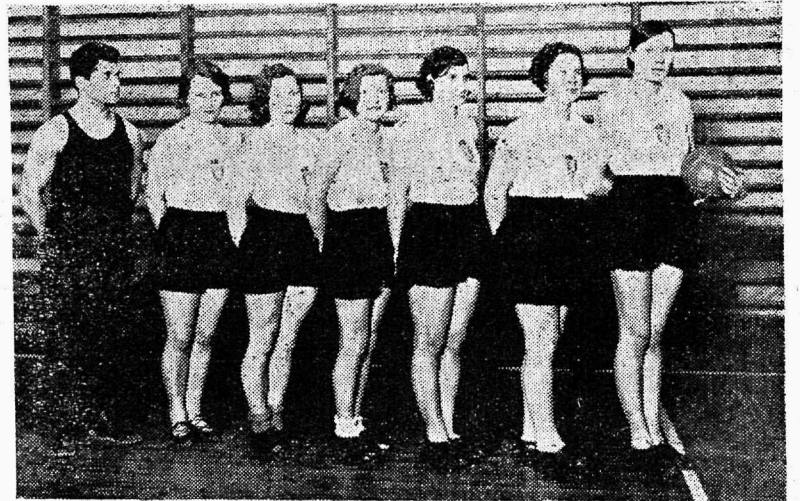
Maleharrastamise alal Narvas on silmapaistvad teened osakonna liikmeil hr. Kabelil ja Timoschkinil. Eriti aga esimesel, kes parimaid maletajaid Narvas. Osakonna poolt on peetud rida simultaanmänge ko-

„Võitleja” spordiosakonna korraldusel peetud Olümpia katsevõistlused tõstmises Narvas 1927. a.

„Võitleja” spordiosakonna korvpallimeeskond — Põhja-Eesti ringkonna-meister 1931. a. Vasakult paremale — Topman, Leets, Kanarik, Anovitsh, Räs, Kuusman.

„Võitleja” spordiosakonna võrkpallinaiskond — Põhja-Eesti ringkonna-meister 1931. a. Vasakult paremale — O. Topman, Steinman, Vigla, Smitserevskaja, Järvepera, Vöhma, Grisenberg.

hapealsete ning selleks väljast kutsutud jõududega ning kohaliku tähtsusega rida Narva esivõistlusi, kus osakonna liikmed esimesi kohti omandanud.

Korv- ja võrkpall

on osakonnas harrastamist leidnud juba 1913. a., mil peeti esimene korvpallivõistlus linna tuletõrje seltsi aias Peterburi Majaki meeskonnaga.

Nagu jalgpalli alal, nii ka siin on osakonnal mitu nais- ja meeskonda.

Edukaimaks hooajaks sel alal tuleb pidada 1930/31. a., mil on kohapeal peetud rida võistlusi. Alles hiljuti peetud Põhja-Eesti ringkonna võistlustel tuli naiskond võrkpallis ja meeskond korvpallis ringkonna meistriks, mis on h-ra O. Topman'i kui osakonna käsipalli juhi edukas töö tulemus.

Poks.

Osakonna poolt on sellel alal harrastamiseks korraldatud rida kursusi, millisest eriti allakriipsutamist väärib nii osavõtjate arvu kui tulemuste poolest 1926. aastal N. Pärni juhatusel peetud kursused.

Suuremaks poksivõistluseks kohapeal kujunes 1930. a. novembris peetud „Võitleja” sp. osak. ja Tallinna Poksiklubi vaheline võistlus.

Väljaspool on osak. liikmed osa võtnud esivõistlustest, kus 1928. a. omandas osak. liige E. Alber sulgkaalus III koha.

Praegu on hulk lootustandvaid noori, kes järjekindlalt harjutusi peavad, kelledest võib loota poksi väärikat arenemist.

Talisport.

Kuna korraliku liuvälja puudumine Narvas uisutamist ja jääpallimängu harrastamist vajaliku tasapinnani tõusmast takistanud on — on erilist tähelepanu pööratud suusatamisele. Liuvälja korraldamist on osakond katsestanud mõnedki korrad, kuid ikka sealjuures on lootused, mis sellele pandud, mitte täitunud. Nii korraldati 1921/22. a. suurem liuväli Kreenholmi spordiplatsil, kuid lumerohke talve tõttu tegi see osakonnale suurt kulu, mis veel järgmistel aastatel majanduslitselt tunda andis.

Suusatamise alal on isegi suuski muretsed, andes neid liikmetele kasutamiseks.

Kui varemate aegade kohta suusatamise-alal midagi erilist alla kriipsutada ei ole, siis on käesolev hooaeg seda aga kindlasti. Nii võtsid 4 osakonna liiget suusaesivõistlustest osa, kus algajate klassis V. Krasikov 10 kilom. tuli 2. ja seniorklassis Treinberg 25 kilom. viiendaks.

15. märtsil korraldas osakond rahvuslised suusavõistlused, millised olid esimesed selletaolised Narvas.

Siin omandasid osakonna liikmeid kohti seniorklassis 18 kilom. 1. Treinberg, kes omandas ka linnavalits. liikmete poolt väljapandud rändauhinna ja 2. koha Müür. Algajate klassis 10 kl. 1. V. Krasikov, 3. Kuusenthal. Noorte klassis 5 kl. 1. Volmer, 2.

Loddesk, 3. Leinfeldt. Krasikov ja Volmer omandasid ka rändauhinna.

Praegu on osakonnal hulk lootustandvaid noori suusatajaid, mis põhjust annab loota, et osakond suusasporti Narvas edukalt võib arendada.

Tennist

hakkas osakond harrastama omal esimesel aastal. Selleks tehti isegi „Võitleja” aeda tennisplats, mis suurt kulu nõudis.

Tennisplatsi soetamisega taheti „naisterahvaid liikmeks meelitada”, nagu seda öeldud 1911. a. tegevuse aruandes. Kahjuks ei läinud need lootused täide; naisliikmeid sellepärast juurde ei tulnud, kuna tennist harrastasid ainult mõned üksikud meesliikmed.

Edaspidisest tennisplatsi korraldusest loobuti ning selle ala harrastamine on olnud tänini üksikute liikmete omaks asjaks. Küll on kaalumisel olnud ühed ja teised võimalused tennisplatsi soetamiseks, aga majanduslistel põhjustel on sellest loobuda tulnud.

Veesport

on kohapeal nõrgemaid spordi-alasid, olgugi et Narva linna läbib suur Narva jõgi, millise mühisest koskest väga palju räägitud ja kirjutatud.

Ujumisest endast peavad narvakad küllalt lugu ja sportorganisatsioonid on püüdnud seda võimaluste piires arendada, milleks rida võistlusigi peetud.

Põhjused, mis pärast see ala tarviliselt pole arenenud, on selles, et jõe põhi linna piirides väga kivine ja sellele lisaks on veel takistuseks kiire vee vool. Nii ühe kui teise sportimiseks vastavalt korraldamine vajab aga suurt kulu.

1912. aastal jaanipäeval, laulupeo ajal korraldatud võistlusel omandas osak. liige Alt 200 mtr. ujumises 3. koha.

Kuna hilisemal ajal kohapeal korraldatud ujumisvõistlustest on osakonna liikmed alati osa võtnud ja kohtadele tulnud.

1925. a. püstitas osakonna liige H. Mik 25 m. vabaujumises Viru rekordi ajaga 19,4 sek., milline on püsinud tänapäevani.

(Järg 8. lhk.)

„Võitleja” spordiosakonna maadlus- ja poksikursused 1926. a. Keskel — instruktor N. Pärn.

„Võitleja” spordiosakonna rekordid tõstmises.

Sulgkaal.				
Surumine kahega	60,25	kg.	M. Ivanov	1923 Viru rekord
Tõukamine paremaga	65,0	„	„	1923 „
Tõukamine kahega	83,5	„	„	1926 „
Rebimine vasakuga	55,0	„	„	1923 „
Rebimine kahega	67,5	„	„	1926 „
Kergekaal.				
Surumine kahega	91,25	kg.	V. Noormägi	1923 Viru ja Eesti rekord
Tõukamine paremaga	87,5	„	„	1923 „
Tõukamine kahega	115,0	„	„	1924 Viru rekord
Rebimine vasakuga	65,0	„	„	1923 „
Rebimine kahega	80,0	„	„	1924 „
Keskaal.				
Surumine kahega	97,5	kg.	V. Noormägi	1927, Viru ja Eesti rek.
Tõukamine paremaga	85,0	„	„	1926 Viru rekord
Tõukamine kahega	125,5	„	„	1927 „
Rebimine vasakuga	67,5	„	„	1927 „
Rebimine kahega	85,0	„	„	1926 „
Poolraskekaal.				
Surumine kahega	80,0	kg.	J. Vaakmann	1927, Viru rekord
Tõukamine paremaga	75,0	„	„	1927 „
Tõukamine kahega	105,0	„	„	1927 „
Rebimine vasakuga	60,0	„	„	1927 „
Rebimine kahega	80,0	„	„	1927 „
Raskekaal.				
Surumine kahega	70,0	kg.	J. Jalakas	1924, Viru rekord
Tõukamine paremaga	68,5	„	„	1924 „
Tõukamine kahega	92,0	„	„	1924 „
Rebimine vasakuga	54,0	„	„	1924 „
Rebimine kahega	66,5	„	„	1924 „

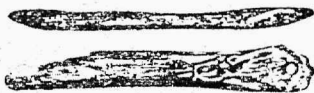
Uisutamine aastasadade jooksul.

Kondist tänapäeva terasuisuni.

Londoni muuseumis hoitakse alal vanemad uisud, mis valmistatud looma kontides kinnitatuna puusse. Mõned uurijad väidavad, et need uisud kuuluvad eelajaloolisele inimesele, kes esimesena lahendas jääl sõitmise probleemi. Seda väidab ka hollandlane J. van Butting-Vihers oma teoses, mis ilmus 1888. a. Kuigi ette- toodud põhjendused küllalt vaieldavad on, peab tõendama, et hollandlased 17. sajandini kasutasid kondist valmistatud uiske. Edasiliiklemisel kasutati lükkamiseks keppe, mille otstes kinnitatud raudosad.

Vanas Norra „Põhja Saagas“ (9. sajandil) märgitakse, et jutustuse kangelane Fridkoff sõitis Norras uiskudel, kuna ta kõrval teised saanil sõitsid.

Inglismaal sõideti Heinrich 2. ajal (1133–1189. a.) uiskudel Moorfieldi sool. Georg Helfrich kõneledes vanadest gravüüridest märgib, et üks vanemaist gravüüridest kujutab sõitmist uiskudel. Gravüür kuulub 1396. a. ja kujutab naist „püha“ Ludvigut, kes Belgias uiskudel sõites maha kukkus ja ribikondi murdis. Selle õnnetu juhu tõttu pidi see naine elupäevade lõpuni voodis lamama. Era-

Eelajaloolised kondist uisud Londoni muuseumis.

korraliste ja saladuslike ilmuvuste tõttu, mis tekkisid voodis lamamisel, kuulutati ta pühaks. Tänapäevani Hollandi ja Belgia popid austavad teda kui uisutajate patrooni. Selle naise jalgel näeme uiske, mis Hollandis tarvitusel olid 19. sajandini.

Lesgasti instituudi muuseumis, kus alal hoitakse rikkalikum materjal uisutamise ajaloo kohta, on huvitav väljapanek — uisud, mis kujutavad rauda, mis kinnitatud puu külge. Millal need uisud ilmusid, seda ei suudeta tänapäev täpselt määrata. Mõned

uurijad hindavad nende vanust 14. kuni 15. sajandist peale, kuna teised arvavad need leiutatud olevat 16. sajandi lõpul või isegi 17. sajandi alul.

Võib aga arvata, et kondist uisud sajandite jooksul asendati rauduisudega. 1909. a. Mihailovi maneeshis

Hollandi talumees läheb linna ostusid toimetama uiskudel. (16. sajandi gravüür).

Peterburis korraldatud näitusel oli välja pandud Peeter Suure uiskude mudel. Need uisud tõi Peeter Hollandist. Ta tegi nende juures uuendusi ning asendas naelad kruvidega, et uiske kinnitada saapa külge.

Hollandis ja Belgias uisutatakse sajandite jooksul. Kasutati uiske mitte ainult lõbuks ja meelelahutuseks, vaid praktiliseks otstarbeks liikumise abinõuna. 16. sajandi pildidel näeme talumeest, kes uiskudel ruttab tööle, ning kaupmeest, kes uiskudel veab kaupa turule.

Mõned pildid kujutavad suuri pidustusi jääl. Enamikus hulgalised uisutamised korraldati kinnikülmanud tiikidel, järvedel ja jõgedel. Nende kallastel tehti lõkkeit soojendamiseks ning nende ümber asusid ka kaupmehed maistustuste ja soojade supistetega. Esimese piiratud ja korraldatud linna uisuvälja sõitmiseks leia- me alles 1825. a. Nürnbergis Saksa- maal.

16. sajandi gravüüri järele „püha“ Ludvig uisutades kukkus maha ja murdis ribikondi.

Umbes samal ajal (1823. a.) leiame esimeste kiirusuisutamise võistluste korraldamised Londonis. Kuid enne seda aega korraldati õpetamist uiskudel sõitmiseks. Breigeli gravüür (16. sajandil) kujutab uisutamise õpetamist Nürnbergi linna silla juures. Sellel gravüüril näeme, kuidas õpilased, kes juba õppinud uiskudel seismist ja sõitmist, liiguvad ringil kellaosuti liikumisele vastupidises suunas. Õpilased on asetatud üksteise seljataha tarvilises kauguses. Need, kes esmakordselt uiskudel välja tulid, hoidsid kinni teenija mantlist. Teenija jooksis jääle uiskudeta.

19. sajandi algul sai alguse uisutamine, mida tänapäev nimetatakse koolisõiduks.

Naisuisutajaid ei leia meie 19. sajandi teise pooleni. Varemadel aegadel peeti ebasüdasaks, et naised uisutaks. Ainult Belgias ja Hollandis, kus uisutamisel olid peaaegajalikult praktilised ülesanded täita, naised sõitsid vabalt ja üheõiguslikult mees- tega juba 15. sajandil.

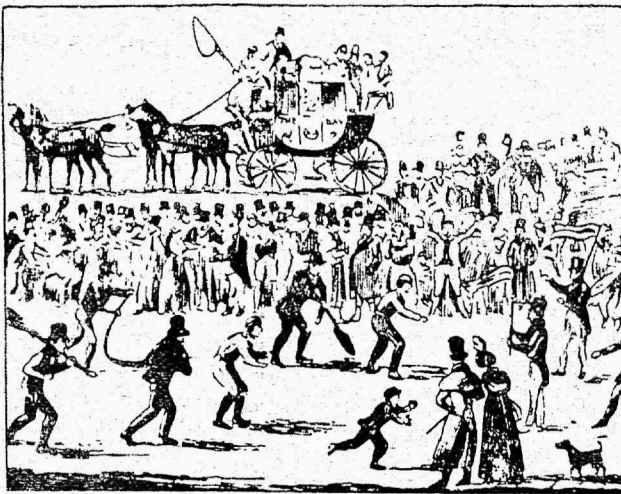
Huvitav on paarissõidu viis. Paljudel 16. ja 17. sajandi gravüüridel näeme, kuidas naine passiivselt seisab alustel või lauatuukidel, millel on tal- la kujutus. Mees seisab tagapool ja hoides naist taljest, lükkab teda enda ees.

Paljudel vanadel gravüüridel näeme mitmeid mängu jääle. Mäng, mida tänapäev tunneme hockey all, mitmete nimetuste ja erikujudena leidis aset juba 17. sajandil.

Prantsusmaal, Inglismaalt, Saksa- maalt ja Hollandist ilusõit ja kiirusuisutamine toodi Venemaale 1860.—1864. a. vahel. 1864. a. avati Peterburis inglise „Neeva uisuklubi“. 1865. a. avati liuväli Jussupovi aias ja 1890. a. alustati hokeimängimist.

Seltskondlik liuväli Hollandis 16. sajandil.

Esimesed kiirusuisutamise võistlused Inglismaal 1823. a. luumehed aitavad puhastada jääd.

Narvas lõppes käsipalli välkturniir.

Võitjad — võrkpallis: Politsei spordiring; korvpallis: 1. jalaväe rügement.

Käsipalli tase on Narvas hoogsalt arenenud.

Möödunud aastate traditsiooniko- haselt peeti Narvas „Võitleja“ korraldusel kahel pühapäeval 8. ja 15. märtsil — välkturniir Narva käsipalli meistritiitlitele ja rändkujudele. Turniirist osavõtt oli elav, kuna esitatud oli erakordselt 6 seltsi: „Võit- leja“, „Astra“, K-liidu spordiklubi, N. Tennis- ja Hokeyklubi, 1. jalaväe rügement ja politsei spordiring. Võistlused peeti ühe miinuse süsteem- is; nii tuli igal osavõtjal algusest lõpuni oma parem välja panna finaali pääsmiseks. Osavõtjate meeskonn-

dade võimed olid lahtised, mis sun- dis vastaseid omavahel väarikalt hin- dama, et mitte üllatuste ohvriks lan- geda. Publik, keda noil võistlusil harukordselt rohkelt oli, elas kogu hingega võistlused kaasa. Kõrvulu- kustav ergutuskaasa, mida tavalliselt oleme harjunud kuulma jalgpalliväl- jal, täitis vahetpidamata võimla ruume.

Jõuproovimist alustati võrkpallis. Esimeses voorus läksid kokku kaitse- liidu spordiklubi ja 1. jalav. rüge- mendi meeskonnad. Mäng oli kogu

välkturniiri nigelamaid, kuna rüge- mendil koostöö ja surumine täiesti puudus. Tulemusena kaitseliidu sp- klubi ülekaalukas võit 2:0 (15:1 (!); 15:3).

Teisel ringil kohtavad N. Tennis- ja Hokeyklubi ja „Astra“ meeskonnad. Tasavägise algmängu järele lõpul astralased vallutatakse lambi- palavikuga ja nad lahkuvad kaotaja- tena 2:0 (15:8, 15:6). Elevust toob „Võitleja“ ja politsei spordiringi väl- jale ilmumine. „Võitleja“ kui kripse- ma meeskonna mänguvõimed on ül- diselt teatavad; peetakse ju teda üheks pretendendiks võrkpalli meist- ritiitlitele. Politsei värskest komplek- teeritud meeskonnas on nimekamaid mängijaid Voitk ja Betlem; ülejäänud võistluskogemuste alal aga alles „rohelist“. Lahtilõõgiga veab alul „Võitleja“ kord juba kuue-silmalise eduga; politsei võtab vastuvõtmata suremistega järele; esimene poolaeg lõpeb siiski „Võitleja“ eduks 17:15.

Teisel gamel on mänguõnn alul jäl- le vahelduv, lõpp on aga kindlasti politseinike päralt, game nende ka- suks 15:12. Kolmandas games on „Võitleja“ juba tasakaalust ära, võe- takse ette mängijate ümberasenda- misi, missugune toiming ei takista aga sugugi politseid oma paremust maksma panna. Kolmas game polit- sei eduks (15:10). Üldtagajärg 2:1. Kaitseliidu meeskond lõi 5-likmelist hokeyklubi meeskonda, hoides nähta- valt jõudu finaalmänguks politseiga, 15:12 ja 15:6. Seega võis alata suur- kohtamine välkturniiri meistri leid- miseks kaitseliidu ja politsei vahel. Esimesel gamel näitab kaitseliit üle- olekut, tehes rea keni surumisi ning ladusa koosmänguga võidab kergelt game 15:6. Teisel mängul on hasart publiku ergutuse mõjul, kes silm- nähtavalt rohkem kaitseliidule sümp- tatiseeris; veelgi suuremad punktid venivad kumbagile meeskonnale ta- savägiselt 13:13. On time out. Selle järele kindlustab politsei 15:13 män- gu enda eduks. Kolmas, otsustav gam- e osutub rohkem närviprooviks.

Ka kõige erapooletum ja tuimem pealtvaataja on vallutatud sensatsioonilistest pingest saada näha otsusta- vat lõppu. See tulebki visalt vahe- korraga 19:16 politsei kasuks. Üldta- gajärje 2:1 juures kuulub vahekohtu- nik Topmann politsei meeskonna võitjaks, kes seega omas 1931. a. Narva võrkpalli meistritiitli välk- turniiris.

Korvpallis

alustab kaitseliidu meeskond kindla stardiga hokeyklubile poolajal 28:7. Teisel poolajal on mäng tasavägisem. Hokeyklubi pannes viimase välja kor- vide vahet siiski tasa teha ei suuda ning kaitseliit lahkub 43:20 juures võitjana.

Pettumuse asemel, mida rügemendi meeskond näitas esinemisel võrkpal- lis, tegi ta oma nimele au korvpallis. Omades võrattu tehnikat, laveerisid nende pikad mehed mängledes aeg- laste astralaste keskel, võites neid kuidas tahtsid; saavutatud tagajärg 48:8 oleks võinud suurem olla rü- gemendi kasuks.

Kohtamine kaitseliidu ja „Võitleja“ meeskondade vahel „Võitleja“ män- gija Topmanni vilistamisel läks ta- savägiselt. Kuigi kaitseliidu mees- konna tehnilist üleolekut oli ilmselt konstateerida, ei lasknud vahekohtu- nik T. seda pääseda mõjule; paarist ebakohasest fouli märkimisest jat- kus, et üht kaitseliidu paremat män- gijat kõrvaldada. Sellele järgnenud meeoleolu halvenemisel kaotaski kait- seliit teenimatult 29:27 (1. p. olles võidus 19:21).

Rügemendi meeskonnale osutus kõvaks pähhliks võrkpallist väsinud politsei spordiring, kes esimesel pool- ajal isegi võidul 16:10 püsis. Vigade tõttu väljakukunud kaitsja asenda- mine tõi korratuse mängusüsteem- is ning rügement tuli võitjana 28:20 juures finalistiks. Hoolimata sellest, et rügemendil kaks mängu järjest sooritada tuli, ei olnud meestes märgata väsimust. Finaalis „Võit- lejaga kujunes esimese poolaja seis 17:1 rüge. eduks. Teine poolaeg oli tasavägine; mängu võitis teenitult 26:11 juures tehniliselt kogenum ja vastupidavam

rügemendi meeskond,

kelledest kandev osa mängijaid oma- vad Tallina mängukooli.

Korvpallis meistritiitli omandanud rügemendi meeskonnale andis kor- raldaja seltsi nimel üle rändkuju kohtunik Olaf Topmann, kuid kogu publiku üllatavaks pahameeleks tea- tas sama härra, et politsei meeskonnale kuu jääb välja andmata põhju- sel, et kaitseliidu võrkpalli meeskonn- na kapten peale mängu politseiga ol- la esitanud protesti vale servimis- järjekorra peale politsei poolt (sic!). Kuigi mängu refereerinud kohtunik Topmann, samuti mängu reeglite korrapärase täitmise järelevalvaja märkijad midagi sellesarnast märga- nud polnud. Vahekohtunikuna te- gutsedes sattus hr. Topmann ül- disesse hasarti ning tema otsused tugenesid suurel määral publiku hüütele ja viledele. J. T.

I. Prantsuse-Saksa jalgpalli maavõistlus.

Sakslased löid iseomale värava.

15.000 entusiastis sõitis Pariisi kaasmaalasi ergutama.

Pariisis, 15. märtsil 1931.

Sellist sportlist suurpäeva kui täna pole Pariis elanud üle sellest saadik, kui ta 1929. aasta sügisel nägi Soome-Prantsuse kergejõustiku maavõistlusele oma meeskonda võitmas soomlasi ühe punktiga.

Tänane sportline suurpäev — Prantsuse-Saksa maavõistlus jalgpallis — kujunes seda tähendusrikkamaks, et siin puhtsportliste suhete loomise kõrval suurt osa etendas ka poliitiliste suhete loomine. Tahtsid ju mõlemad meeskonnad äärmiselt korrektse mänguga ja ülesastumisega näidata üles mõlema rahva loiaalsust üksteise vastu, uue, paremale üksteisest arusaamisele rajatud ajajärgu algust. Ja näib, et see selle kohtamise piires on läinud korda. Vähemalt prantsuse lehed suhtuvad külalistele väga sõbralikult, ja rõhutavad nende korrektust mängus.

Prantsuse-Saksa maavõistlus oli laialdaseks kõneaineks Pariisi sportlistes ja spordist huvitundvates ringkondades juba mitu nädalat enne tema asetleidmist. Temast olid huvitatud ka ringkonnad, kes harilikult spordi vastu suuremat huvi üles ei näita.

Veel suurem aga näis see huvi olevat Saksamaal, sest olid ju erarongid seks päevaks toonud Pariisi 15.000 saksa turisti. Nende siinviimine ei jäänud tähelepanematuks isegi 5-miljonilises Pariisis: kärrikaste salkadena nägi neid liikumas kõikjal, kus linn turistidele pakub vaatamisväärsust.

Ka sporttehnilisest seisukohast sai see maavõistlus suure huvi osaliseks. Kohtasid siin ju kaks meeskonda, kelle mängustiil üksteisest sootult erinev.

Sakslaste mäng — rahulik, kaalutud ja kavakindel; ühtki improvisatsioon, mis nii sageli iseloomustab prantslasi. Sakslastele omane kaldumus, kõik täpsustada, kõik suruda teaduslike normide piiridesse, vähendades viimase võimaluseni igasuguse juhuslikkuse elementi, kindlasti ilmutab end ka nende jalgpalli stiilis.

Kuid see püüe, mängida äärmise täpsusega, anda üle palli ikka sellele mängijale, kes kõige paremal kohal, kontrollida palli, võita kõige soodsam positsioon väravloogiks, kõik see tahes ehk tahtmata toob endaga kaasa mängutempo pikalduse.

Selle taktikaga mängija meeskonna vastu 11 prantslast: vastuvõtlikkude närvidega, kiire refleksiga, kellelt võib oodata kõige paremat ja kõige halvemat ühel ja samal ajal, kuid kellel on tugev kaldumus näidata oma parimat, eriti siis, kui mäng areneb oma publiku ees.

Prantslaste suurimaks trumbiks on nende mängu kiirus, mis alati mängu teeb pinevaks ja vastase read segi paiskab. Kiirusele seltsivad suur liikuvus ja harukordne võime vähegi soodsa šansi kasutamiseks. Ja need omadused tasakaalustavad nii mõnegi tehnika puuduse.

— Juba keskpäevast algab määratu rahvaste rändamine Colombes'i

staadionile. Mäng peab algama kell 3, kuid juba kell 2 on kohad viimseni täidetud. Et suurendada kohtade arvu, on jäetud ära orkester, mida asendavad valjuhääldajad, mille ülesandeks ka ametliku osa sooritamine — hümnide ettekandmine. Kuid sellele leidlikkusele vaatamata Colombes staadion ei suuda mahutada kõiki pealtvaatajaid — tuhanded neist peavad jääma staadioni väravate taha. 60.000 siiski leidis võimaluse sissepääsmiseks. Haruldaselt kena päikesepaisteline kevadilm omalt-poolt aitab kaasa algava suurvõistluse nautimist.

Kella kolmeks meeskonnad rivistuvad järgmiselt:

Prantsuse: Väravas: Thepot, kaitse: Anatol (kapten), Mattler, poolkaitse: Finot, Kausear, Hornus, edurivi: Monsallier, Delfour, Rohion, Laurent ja Langillier.

Saksa: Väravas: Kress, kaitse: Schütz, Weber, poolkaitse: Münzenberg, Leinberger (kapten), Knöpfle, edurivi: Bergmaier, Harenger, Hergert, R. Hofmann, L. Hofmann.

Vahekohtunik — Crek (Inglismaa).

Mängu käik.

Mängu poole valivad sakslased. Nad valivad mängu alla tuult, kuid vastu päikest.

Kohe mängu algades prantsuse parem tiib kannab mängu sakslaste poolele, kuid saksa parem kaitsejärgi likvideerib ohu. Siis atakeerib saksa vasak tiib, kuid tsenderdatud pall sattub pr. kesk pk. kätte. See annab ta edasi oma paremale tiivale, kuid sealt haaravad ta uuesti sakslased. L. Hofmann atakeerib suure innuga, kuid prantslaste kaitse on kindel. Ta likvideerib mitu ohtlikku kujunenud olukorda. Siis murrab läbi R. Hofmann. 20 mtr. kauguselt tehtud löök paneb värisema prantslas-

te väravad, kuid pall jääb mängu.

Mäng on elav ja meeldiv. Sakslased näitavad tas üles suurt täpsust ja kavakindlust. Õige ohtliku seisukorra prantslaste väravate all likvideerib Finot. Ta annab palli Monsallier'le, kelle liikumiskiirus alati paiskab segi sakslaste mängukavad.

Sakslased märgivad esimese värava... prantslaste kasuks.

13. minutil terve prantslaste edurivi on pealetungil. Momen dil, kui pr. p.s. Delfour püüab anda üle palli oma vasakule tiivale, tahab hüpata vahele saksa väravavaht Kress. Teda segab aga Münzenberg ja juhib palli oma väravasse.

Seis: Prantsusmaa — 1, Saksa — 0.

Mängu jätkates sakslased uuesti kisuivad algatuse oma kätte. Neid tiivustavad nende 15.000 kaasmaalase ergutus hüüded, valjumad ja massilised kui 45.000 prantslase omad.

Kuid prantsuse poolkaitsjate liin mängib suurepäraselt ja seepärast kõik sakslaste püüded, kaotust tasa teha, ebaõnnestuvad. Saksa p. s. Harengeri tugev löök latti, pall aga jääb endiselt mängu.

Mõni minut hiljem trahvilöök sakslaste kasuks: 30 mtr. hästi löödud palli püüab Thepot. Mäng kaldub nüüdsest peale enam sakslaste poolele. Prantslased domineerivad kergelt.

Viimastel minutitel enne poolaja lõppu mäng siiski jälle kaldub prantslaste poolele.

Teine poolaeg algab uuesti sakslaste pealetungiga. Nad tahavad end maks-

ma panna maksku mis maksab. Thepot'il on tegemist. Siis prantslaste atak. Monsallier viib palli läbi ja tsenderdab. Delfouri pealelööök läheb napilt väravast kõrvale.

Uus sakslaste pealetung. Thepot'il ja Anatolil on kõvasti tegemist. Kuid nad kaitsevad end hästi. Siis lahtine mäng, seni kui algavad uued läbimurded, kardetavad mõlemale poolele, kuid alati hästi likvideeritud väravvahtide poolt.

Tuleb sakslaste viimane spurt: 30 sekundit enne lõppu Hergert veab Mattler'ist läbi, passib Harengerile, kes lööb 10 meetrit... väravast napilt mööda. See on mängu lõpp.

Resultaat — 1:0 Prantsuse kasuks.

Meie meile omase ideoloogiaga oleksime tõlgitsenud mängu ütelsega: sakslastel „ei vedanud“. Õigem aga tohiks olla tõlgitseda mängu tasavägist resultaat sellega, et meeskonnad olid võrdsed, olgugi et igauks pani end maksma sootult eriviisil. Omale värava löömisega aga sakslastel tõesti „ei vedanud.“

Ühenduses oma viimase suurema kaotusega Itaaliale, prantslased on hakanud uurima oma jalgpalli madala tasapinna põhjusi. Nad leiavad, et see suurel määral on tingitud selle ala halvast organisatsioonist ja treenerite puudusest. Nii Prantsuse suurima spordi-ajakirja „Match'i“ andmeil ter vel Prantsusmaal tegutsevat vaid 11—12 treenerit, kuna samal ajal Itaalias olevat ametis neid 70, — kõik enamasti ungarlased.

Sharkey ja Schmeling kohtavad Nizzas?

Pariisis liiguvad kuuldused, et praegu olevat käimas läbirääkimised poksvõistluse korraldamiseks Nizzas Jack Scharkey ja Max Schmelingi vahel maailma-meistri nimele.

Võistlus, mis finantseeritakse ühe rikka ameeriklase poolt, korraldatakse Nizza suurel Antibes staadionil, mis mahutab 120.000 pealtvaatajat.

Viljandi kiri.

Sportlik tegevus momendil absoluutselt null. Kavatsetakse asutada kargutajate klubi.

Küsimusele — missugune on sportlikult mahajäänud provints — vastaksid küll vist paljud, kas Petseri või Saaremaa, mitte aga Viljandi.

Momendil tuleb aga Viljandile anda siiski see „aukoht“, sest praegune sportlik tegevus on absoluutselt null.

Mis on siis selle põhjuseks?

Peamine ja kõige mõjuvam põhjus on, avameelselt öeldud, spordiselti puudumine. Muidugi mitte niisuguse, nagu neid enne Viljandis tosinat ümber, vaid spordiselti, missugune suudaks sportlasile midagi pakkuda, suudaks teotseda, treeninguvõimalusi ja võistlusi soetada, mitte aga olemas olla ainult nime poolest — à la praegused.

Teise põhjusena tuleks mainida seltskonna loidu suhtumist spordiliikumisele. Võistluste puhul aetakse

läbi „plangupiletiga“, selleasemel et mõnikümme senti välja anda pääsme lunastamiseks — üldine spordi heakäekäigu toetamiseks.

Kuna aga seltskonna suhtumine funktsioneerub võistluse kvaliteedist, see omakorda teotsemisvõimelisest seltsist, siis viimase paranemisega suureneks ka publiku kvantum.

Kuna pea kõigis linnades on talvel hoos raskejõustik, siis Viljandi oma 12.000 elanikuga ei näe sellest undki. Kuulujuttude järele (need võivad muidugi ka ekslikud olla) olevat küll kaitsellidu spordiklubi muretse nud stange ja meditsiin-palle, kuid mis nendega tehakse, ei tea vist küll keegi.

Eelmistel aastatel mängiti Viljandis võrkpalligi (kui seda üldse mängimiseks võis lugeda) kuid nüüd on ka see ala varjusurmas, sest kooli-

õpilasi takistab sportimast haridusministeeriumi põhjendamatu kitsendus ja väljaspool kooli käsipalli üldse ei harrastata. Takistavaks teguriks on siin ka vastavate ruumide puudumine.

Korvpall on viljandlasile „Terra incognita.“

Samuti on soigus eelmiste aastate elurõõmsam ala — ping-pong. Seda tuleb küll võtta üldise nähtena, sest siin on teinud oma töö koroon, kuigi võib olla ajutiselt, sest viimane on ikkagi rohkem laste ajaviide kui sportlaste mäng. Võistlusi muidugi pole kummalgi alal korraldatud.

Jäapalli ja uisutamiseega pole lugu parem. Kasutada on suur liuväli, kus enamikus õhtuti muusika saatel fliridatakse, mitte ei kasutata aga treeninguiks ega võistlusiks.

Ainuke ala, milles Viljandil häbene da ei maksa, on suusatamine, kuigi tänu üksikute sportlaste raudsele tahtele, mitte aga juhule. Needki peavad aga võistlusvõimalusi otsima teist linnust, sest kodulinnas puuduvad selleks võimalused.

Kuuldavasti kavatsevat mõned energilisemad sportlased asutada Sakalamaa Noorseppade Maleva kõrval ühingu, mille sihiks oleks võimaldada sportlasile võistlusvõimalusi.

N. B. See kõige tähtsam pidid välja jääma! Viljandis kavatsetavat ellu kutsuda kargutajate klubi. Asja eesotsas seisvat keegi kohalik lilleäri omanik. Pen Alty.

Narva E. K. S. „Võitleja“ spordiosakond 1911—1931.

(5. lhk. järg.)

„Võitleja“ spordiosakonna jalgpalli meeskond 1911. aastal. — „Võitleja“ riietus valge, teised on jamburlased. Vasakult paremale ülemine rida seisavad: Kabel, Sosnovsky, Rant, Öövel, Lindebaum. Teine rida põlvili — Lintrop, Hodunoff, Rosenbaum ja Klõkov. All — Jürisson ja Loginov.

Jalgpall.

Jalgpall on Narva populaarsem spordiala; tema harrastamise algaastaks on 1908., mil ringkond Kreenholmi vabriku ametnikke ühes keskkooli õpilastega inglasest meistri Johnsi algatusel seda ala harrastama hakkasid.

Kuni „Võitleja“ spordiosakonna asutamiseni tegutses kohapeal kaks meeskonda: nimelt „Concordia“ ja „Uusküla.“ Osakonna asutamisel tuli osa mängijaid nimetatud meeskondadest üle ning moodustasid siin jalgpalli meeskonna.

„Võitleja“ spordiosakonna jalgpalli algpäevaks on 1. mai 1911, mil üle poolesaja osakonna liikme oli kogunud Joaorgu, kus neile esimest juhatus jalgpalli üle andsid h-rad Klõkov, Kabel, Rosenbaum ja t. Kohe moodustati viis meeskonda, kes südilt harjutama asusid.

Esimene võistlus peeti 10. juulil Joaorus Jamburgi I meeskonnaga, keda võideti 3:0.

Hooaja jooksul pidas I meeskond 5 võistlust, võites 4 ja kaotades 1. Nimelt kaotati Sillamäel sealsetest suvitajatest moodustatud meeskonnale, kus mängisid mitmed Peterburis tuntumad mängijad, tagajärgena 2:3.

Kuna 14. augustil võideti kohapealset seni võitmatut „Concordiat“ 4:3.

Et jalgpalli väli asus looduslikult kenamas kohas Joaorus,

siis leidsid peetud võistlused rahva poolt alati suurt osavõttu, — arvult 3000, kellest paljud isegi Jamburgist ja N.-Jõesuust ning mujalt Narva ümbruskonnast kohale sõitsid.

„Võitleja“ spordiosakonna I meeskonda 1911. a. kuulusid:

Jürisson
Klõkov Hodunov
Loginov Lindebaum Sosnovsky
Lintrop Rant Övel Kabel
Rosenbaum

1912. aasta jaanipäeval taheti kohapeal võistelda Tallinna „Valvaja“ spordiosakonnaga. Et tallinlastele tuli tasuda sõidukulud, siis tuli võistluse pidada maksuline, kuid kreisiülemalt maksulise võistluse pidamiseks luba ei saadud, mispärast tuli võistlusest loobuda.

Sama aasta sügisel korraldati mängijate vahel võistlus jalgpalli kaugele- ja märkilöömises. Kaugelöömises tulid kohtadele: 1. Timoschkin (P. + V. = 30 sülda 1 jalg 7 tolli); 2. Lindebaum (P. + V. = 29 sülda 6 jalga 6 tolli); 3. Aier (P. + V. = 27 sülda 6 jalga 6 tolli). Kuna märkilöömises tuli 1. Kabel (12 punkti); 2. Kalau (11 p.); 3. Lintrop (9 p.). Võitjad omandasid hõberinnamärgid.

1920. a. peale on „Võitleja“ spordiosakond ainuke provintsi organisatsioonidest, kes kaemat aega ühes pealinna „Sporti“, „Kalevi“ ja „Tiki“ meeskondadega meie jalgpalli liikumises esirinnal püsinud.

Eriti väärib aga allakriipsutamist noorte kasvatamine

jalgpalli alal. Nii on osakonnal alati vähemalt 3—5 meeskonda olnud, kelle mängijad aast-aastalt võrsunud parimateks ning pääsenud hiljem I meeskonda. Meeste arendamiseks on peetud rida jalgpallikursusi liidu poolt saadetud instruktorite juhatusel.

Siit on saanud hiljem asutatud kohapealsed organisatsioonid oma meeskondadesse jalgpalli mehi.

Ka pealinna meeskondades pole puudunud „Võitleja“ sp. osak. kasvandikke, rahvusmeeskonna moodustajad pole mõnigi kord võinud siit vaikides mööda minna ning on tulnud arvestada osakonna parimate jalgpallimeestega, nagu seda V. Biiber, M. Kalvi, K. Volkov, O. Kutti jt. Suurearvulistest peetud võistlustest väärib eriti allakriipsutamist 1923. a. Tallinnas peetud võistlus Varssavi „Poloniaga“, mis lõppes viimase võiduga 4:1 (2:1), kuna Tall. „Sport“ kaotas „Poloniale“ 3:0. See oli esimene rahvusvaheline võistlus. Hiljem on võisteldud veel riialastega.

„Poloniaga“ võistelnud meeskonna koosseis oli:

V. Sommer
R. Valdhof P. Issakov
U. Taulas O. Raim M. Kalvi
K. Issakov, J. Safronoff, H. Taal
A. Sermann, O. Kutti.

Oma edurikkaid töötulemusi jalgpalli alal kroonis osakonna meeskond 1929. aastal A klassi meistriks tulemisega.

Meistermeeskonna koosseis:

Silvester.
Rattasep. Kodaniberg.
Morfeldt. Kalvi. Raim.
Böckler. Davõdov. Kastanja.
Volkov. Kutti.

Jalgpalli-liidu kohtunikkude kogusse kuuluvad: J. Safronoff, olles kauemat aega Põhja ringkonnas ainsaks liidu kohtunikuks, O. Raim, V. Rattasep ja Volkov.

Võimlemise

harrastamisele on spordiosakond oma tegevuse algusest peale alati suurt rõhku pannud.

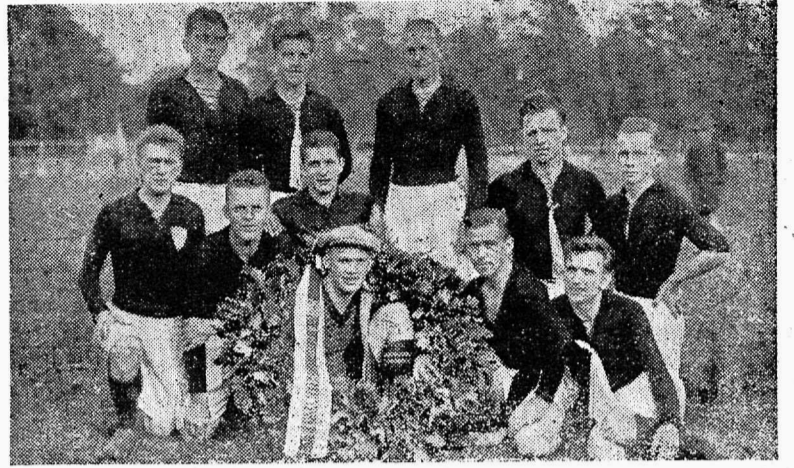
Soodustuseks võimlemise harrastamisel on kahtlemata olnud „Võitleja“ ruumid, eriti saal; viimastel aastatel kasutatakse selleks ühisgümnaasiumi võimlat; peaaegu kõik osakonna liikmed, kes tegutsevad või on tegutsenud kas jalgpalli, raskejõustiku, kergejõustiku või mõnel teisel alal, on osakonna võimlemisrühmades ettevalmistuse saanud.

Siin on omandatud sportl. distsipliini ja tahtejõudu, mis omakord teistel aladel tegutsedes osakonnale püsivat elujõudu annud.

Võimlemisrühmad on alati suureks toeks olnud ka pidude korraldamisel, mis osakonna majanduslisele küljele kasuks olnud.

Peale kohalike esinemiste on esinetud veel Rasveres ja Vairaras.

Ajajooksul on seda ala juhtinud: h-rd Jürisson, Burkov, Hubel, A. Kusnetsov, A. Raim-

„Võitleja“ spordiosakonna jalgpalli meeskond 1929. aasta A kl. meister. Ülemine rida vasakult paremale: Kalvi, Kastanja, Davõdav, Kodaniberg, Volkov; alumine rida: Morfeldt, Rattasepp, Böckler; pärjaga — Silvester, Raim ja Kutti.

„Võitleja“ spordiosakonna poolt korraldatud esimesed Narva esivõistlused ping-pongis 1926. a. Vasakult paremale istub võitja M. Kalvi.

„Võitleja“ spordiosakonna jalgpallimeeskond 1921. a. Vasakult paremale: K. Issakov, J. Safronoff, Tshernov, E. Kala, P. Issakov, V. Sommer, Serpuhof, O. Raim (kapten), A. Raim, A. Serman, O. Kuti.

Narva Ühispank

Vanem ühistegelne rahaasutus Narvas

Joala tän. 13

Kõnetraat 86

Võtab raha hoiule jooksvale arvele ja täht-
aja peale ning maksab ajakohast prot-
senti. Annab laenusid — võtab veokir-
jade ja vekslite järele rahanõudmisi oma
peale ja toimetab muid pangaoperatsioone
sisemaal.

Asjaajamine kiire ja korralik.

Reimann, A. Landberg, A. Ren-
no, V. Kauküll, R. Kuiva ja O.
Topman.

Tehtud töö ja selle tulemuste
eest väärivad erilist tänu h-ra
A. Kusnetsov ja O. Topman.
Viimane juhhib osakonna võim-
lus-rühmi ka praegu 1928. a.
peale.

Ping-pongi

hakkas Narvas esimesena har-
rastama „Võitleja” spordiosa-
kond. Ajajooksul on osakond
korraldanud rida kohapealseid
võistlusi ning oma liikmetega
teiste organisatsioonide poolt
korraldatud võistlustest osa
võtnud.

Esimesed ping-pongi võistlu-
sed Narva esimängija nimele
peeti osakonna korraldusel 1926.
a. veebruari lõpul, kus osakon-
na liige M. Kalvi ilma ühegi
kaotuseta esimeseks tuli, kuna
V. Biiber omandas 2. koha.

*

Lõpuks olgu siin allakriipsu-
tatud Karskusselts Võitleja tee-
ned Narva spordiliikumises, mis
seisavad seltsi juurde spordi-
osakonna asutamises ja sellele
tegevuse võimaldamises omis
ruumes. See kõik on võimalda-
nud spordiosakonnal Narva
spordiliikumises esirinnal sam-
muda, kuid ka Eesti teguvõim-
samate sportorganisatsioonide
perre kuuluda.

Ehkki pika tegevuseaja jook-
sul nii mõnikord üht-teist aru-
saamatust seltsi ja osakonna va-
hel olnud, on need mõlemate
poolt ühisel nõul-jõul alati asja
huvida kohaselt lahendamist
leidnud.

Kestku seni olnud hea vahe-
kord Karskusseltsi, Võitleja ja
selle spordiosakonna vahel iga-
vesti, sest see võimaldab ka tu-
levikus mõlemal kergelt võita
ühiselt raskused ja seni tehtud
tööd spordi- ja karskusliikumise
edurikkalt jätkata.

SPORT JA KARSKUS IKKA
KASIKAES EDASI!

Joh. Metsatalu.

„Võitleja” jalgpallimeeste esi- mene reis pealinna.

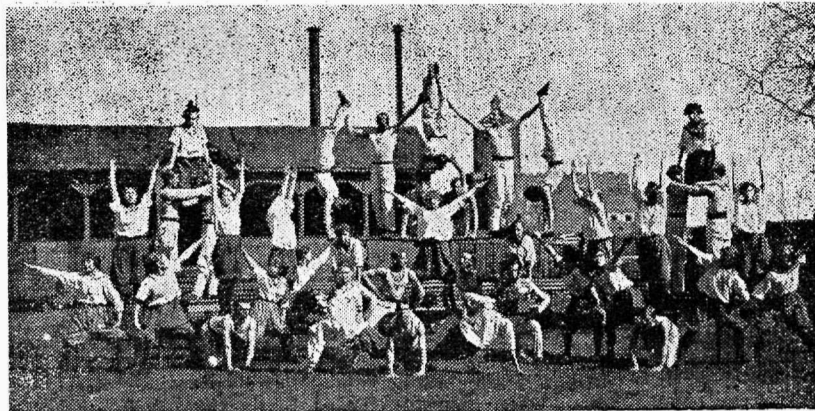
21. mail 1921 a. kella 6 paiku
hommikul jõuame Tallinna.

Poistest on varem pealinnas käi-
nud mõned üksikud.

Rüetus peamiselt sõjaväeline.
Jutt läheb eesti ja vene keeles,
sest pooled poisid on venelased,
viimastest kaks „partisaani.”

Vastas on Ellmann. Kuid kuhu
peame minema, seda ta ei tea.
Lüüme siis Pikale tänavale, kus
teadsime olevat „Kalevi” ruumid.
Jõuame kohale. Klopime. Mõne
aja pärast tuleb teise korra ak-
nale üks sasis peaga mees. „Mis
müra siin on?” Vastame, et ole-
me Narvast tulnud „Kaleviga”
jõudu katsuma ning vajame ulu-

alust. „Ei ma tea midagi.” Kee-
gi hüüab vastu, „et „Vaba
Maa’gi” kirjutab meie tänasest
sõidust.” „Noh, siis minge „Vaba
Maa’sse” ja ärge siin kolistage”,
on lihidalt vastus ning klõps on
aken kinni. Soo, või nii võetakse
siis meid vastu. Ega’s muud,
vaatame, kuis linn välja näeb, ja
lüüme mööda tundmatuid täna-
vaid oma „kartongidega”, kus
igal ühel oma pool leivapätsi sees.
Jõuame „Musumäele.” Siin lei-
me, et meie jaoks nagu loodud
rida tühje pinke, milliseid kasu-
tame pikutamiseks. Varsti on
norskamine nii kõva, et Viru tä-
nava kordnik peab tarvilikuks

„Võitleja” spordiosakonna nais-meessvõimlejate püramiid 1921. a.

meie und segama tulla ja koguni
jaoskonda viimiseaga meid ähvar-
dada.

Nüüd teab keegi, et Rannavä-
rava murul on kena olla, mispä-
rast veame rongil läbiklopitud
kondid pehmele murule. Paari-
tunnilist uinakut segab kirumine
ja vandumine. Selgub, et kiruja
on vaht, kes igat magajat jalast
raputab. „Või misugustest kir-
jutatakse veel lehes, murutallajad,
kuramus.” Sasis peadega, uni-
sed näod ja roidunud liikmed va-
juvad lähemale tänavale, kust siis
lõpuks „Kalevi” aeda minnakse.
Seal kohtame „peremeest.” Küsi-
me, kuidas on lugu jalgpalli saa-
bastega, mida kirjateel olime va-
rem palunud kasutamiseks, sest
meil, poistel, olid raudnaelttega
„botikud.” „Peremees” lubas.
Rohkem meiega keegi ei rääkinud
ega tegemist ei teinud, olgugi et
seal vastameeskond koos oli.

Varsti lahkusid „Kalevi” me-
hed, meile öeldi, tulge järele „Tii-
giveskile.”

Sai proovitud kasutamiseks an-
tud saapaid, kuid need olid kas-
sest teravate naelttega või suu-
ruse pärast kõlbmatud, sest meie
poiste saapa mõõt oli 38—40.

Ruttasime platsile, kuhu jõud-
sime viis minutit enne mängu.
Mäng algas kell 1, vilistas A k e l.

Esimene poolaeg oli tüse. Meie
poisid tegid, mis võisid.

Vaheajal kutsuti meid plangu
taha, kus jagati koormalt limo-
nadi, mida kasutati kuuma ilma
tõttu ohrtrasti. Aga kui uuesti
platsile mindi ja pallile järele oli
vaja joosta, siis oli isegi eemal-
olijatele kuulda limonadi loksumist
nurvakate kõhus.

Loomulik, et mäng limonadi all
kannatas ja „Kalevi” nurvakatest
kergelt jagu sai, ning lõputaga-
järg oli 5:1.

Limonadi jootmise triki olid
kalevlasted õppinud kuulu järele
Soomes, kus nad ise selle ohvriks
olla langenud.

Narva jõudes, küsimusele tule-
muse üle vastasime: „Kaleviga”
mängisime, kuna „Limonad” või-
tis meid. Mait.

Killud.

1.

1913. a. suvel korraldas „Võit-
leja” spordiosakond Joaorus ker-
gejõustiku võistlused. Joosti sada
meetrit, millise raja ulatuses rah-
vast jooksjaid jälgimas palju.

Stardist väljub raskejõustiku
mees V. K., kes kaalus üle 6
puuda.

Umbes 60 meetril satub temale
ette keegi mees jõest toodud vee-
ga. Silmapilk on mees, ämber ja
vesi lennus, kuna jooksjä aga
edasi kihutab ning koguni 1. koha

omandab. Ettesattunud mees saab
pähe suure muhu, ämber mölgu,
vesi aga kadus maasse.

2.

1920. a. sügisel sõidab „Võit-
leja” spordiosakonna jalgpalli-
meeskond Rakverre. Oktoobri ilm
on külm, isegi lund on maas.
Mäng läheb lahti sealse „Ka-
lev’iga” Jüri Lossman’i vi-
listamisel. Varsti hakkavad pealt-
vaatajad rakverelasi toetama iga-
suguste heade ja kurjade soovide-
ga. Mäng on toores. Pea näe-
vad narvakad, et siin füüsilise
jõuga kiputakse liiga tegema. Ju-
ba välguvad rusikad. Et end
päästa, loobuvad narvakad män-
gust ning annavad jalgadele tuld.

Järgmisel aastal on rakverela-
sed Narvas. Rüded jäetakse
„Võitlejasse”, kust minnakse
Kreenholmi jalgpalliväljale.

Rakverelased on aga millegi pä-
rast vägi tagasihoidlikud, — lõ-
puks ei usaldata rüded „Võit-
jasse” jätta ning võetakse kaen-
las kaasa. „Võitleja” meeste
imestusel pole piiri. Mäng lõpeb
7:0 „Võitleja” meeskonna kasuks.

Kutsutakse rakverelased „Võit-
lejaga” teelauda. On tegemist, et
nõusolekut saada. Lauas tervitab
„Võitleja” sp. osakonna esi-
mees külalisi ning krüpsutab ala-
la, et täna on sportiline läbikäi-
mine rakverelaste ja narvakate
vahel pandud, soovib, et see püsiv
oleks. Nüüd alles seletavad rak-
verelased, et nad Narva sõites siin
hoopis muud oodanud, milleks nad
endid isegi revolvratega varusta-
nud. Rüded võtnud nad platsile
kaasa sellepärast, et siis parem
oleks õigel ajal jalga lasta.

Nüüd aga on nad rõõmsad, et
kõik oodatud tulemata jäi ning
lepivad heameelega jalgpalliväl-
jal saadud kaotusega.

3.

1921. a. suvel võistlevad osa-
konna kergejõustiku mehed N-
Jõesuus sealse „Kalju” sp. osa-
konnaga. Võistlused liivasel mä-
rerannal. Joostakse 100 mtr.
„Võitleja” mehe A. M. aeg 10
sek. „Mis, ilmarekord”, kostavad
imestanud juuresõljad. „Ei, see
pole õige.” Siin on midagi äpar-
dunud. Asi võtab aga vaieluse
iseloomu, sest jooksjale endale aga
näib, et siin ju võimatut midagi
ei ole. Teised aga vängutavad
pead ja arvavad, et ilmarekord
siiski nii kergesti ei tule.

Lõpuks leitakse, et ajamõõtjad
on ajavõtmisel veidi hilinevad
ning maamõõtjad maa 25 mt. lü-
hema mõõtnud. Kõik olid rahul-
datud peale „rekordimehe”, kes
kirus, et ilmarekord nässu läks.

Juss.

„Võitleja” spordiosakonna nais- ja meessvõimlusrühmad 1931. a.

Tennismängija kevadine treening.

Tennismängu kui tehniliselt väga komplitseeritud ala tundmaõppimine nõuab kannatlikku ja teadlikku tööd, milleks tuleb kasutada ka kevadist aega, kui see on võimalik.

Sportlasel on kerge õppida tennist mängima, sest tal on arenenud keha. Kes aga sportinud ei ole, peab varem võimlemine abil keha läbi töötama, enne kui hakkab tennismängu õppima. Selleks tööks osutub parimaks ajajärguks talv ja eriti kevad. Kuid vajab nii sportlane kui ka mittesportlane tennismängija tennismängu sihtvõimlemist, milline suurel määral kaasa aitab algajal kiire edu saavutamiseks. Ei ole küllalt, et inimene on terve ning näib tugevana, vaid tema lihased peavad olema sitked sirutamiseks kui ka paenutamiseks, milleks nad vajavad karastust, mida aga saab ainult harjutuste ja tööga. Kui aga see eeltöö puudub, siis võib algaja end vigastada, kas nikastuse, väände või mingisuguse lihasebendi näol. Ettevalmistuseta väsis algaja kiirelt, mitte kaasa jõudes sellega, kes enese keha on läbi töötanud.

Sihtvõimlemise harjutused, milliseid tuleks teha, oleksid järgmised: käevibutamine, ette- ja tahaviimine, kätekeerutamine, käte ette- ja tahaviimine ühes keha pööramisega, keha paenutamine ette, taha ja külgedele. Jalgade harjutamiseks: hüplemine nõõriga ja nõõrita, väljaastet igale küljele jne. Kõik need harjutused võib teha reketiga, kui ka ilma. Peale selle võib harjutada mitmesuguseid pallipildumisi ja -püüdmisi, reketi haardeid mitmesugusteks löökideks, reketi liikumist, kehahoidet, liikumist tennisväljal jne. Sihtvõimlemise harjutusi on soovitatav teha hommikuti peale ülestõusmist ja nende sooritamine peab muutuma harjumuseks.

Kui on olemas vastavaid ruume, kus on võimalik tõmmata palli nõõriga lakke, nii et pall löögi järele pörkab vastu seina, siis on soovitatav seda teha, et harjutada kõiki lööke, millised tennisväljal ette tulevad. Löögid tehakse samuti kui tennisväljal, ainult tagasilööjaks osutub sein. Siin tuleb silmas pidada, et treenerimist alatakse kergemate löökidega, aegamööda ja võimete kohaselt kõvendades lööki.

Kui lagi on liiga madal, siis võib kõiki lööke harjutada ka ilma et pall nõõri otsa oleks kinnitatud.

Kui aga on kasutada suurem saal, kus on võimalik mängida tennist reeglipäraselt — seda parem.

Et sportimisel peab süda töötama ühetasaselt, ning hingamine oleks rahulik, nii kui igapäise töö juures, selleks peab tennismängija end ette valmistama. Kõige soovitatavam on kodune hommikune võimlemine, nagu eespool mainitud; see peab seisma koos mitmekeisistest harjutustest. Seks on iseäranis hea kevadel teha 30—40-minutilise käike ning jooksu. Käikudega võiks alata juba veebruaris, need kestku kevadeni; siis aga tuleb vähendada käiguharjutusi ja suurendada jooksu. Näiteks: kevadisi murdmaid võiks jooksta umbes järgmiselt: 2 minutit käiku ja sellejärele 2 minutit jooksu jne., kuni 40 minutini.

Tähelepanu pöörata asjaolule, et jooksu pikkus, aeg ja kiirus, olgu võimete kohased. Nõrgem isik võib vähendada jooksu käikude vahel. Võimete kohane on jooksa siis, kui tuntak-

se end pärast seda hästi, kuigi mitte täiesti väsinuna. Harjumata jooksa juures tekkiv valu lihastes kaob mõne päeva pärast.

Sarnased murdmaajooksu harjutu-

sed on vajalikud vastupidavuse saavutamiseks, millest mängijal sageli puudu tuleb. Murdmaajooks ei arenda mitte ainult jalge, vaid terve meie organismi vastupidavust, mis iseäranis vajalik tennise harrastajale.

Praegu on viimne aeg alata suise hooaja eeltreeningut.

B. Lepik.

131 klm. tunnis suuskadel.

Engadinis peeti n. n. „Kilometer Cancé“ võistlust, et esmajoones kindlaks määrata mäestlaskuva suusataja kiirust. Selleks katseks kasutati järsku mäge, millel ehitatud 150 mtr. pikkune suusatee. Suurem kallak on seal 37 kraadi.

Suurema kiiruse, mis mõõtmisel näidati, saavutas šveitslane Cesare

Chiogna, kes järsumal kohal 131,76 kilomeetri tunnikiiruse arendas. Kogu tee kohta oli ta keskmine aeg 104,652 km. tunnis.

Läinud aastal saavutas Gustav Landschner isegi 105,58 km. Tänavu tuli peale Chiogna teiseks David Zogg — 104,22 km.; 3. Stoll — 103,824 km.

Davis-Cup iga kahe aasta tagant.

Kuidas kohtavad riigid tänavu.

Inglise tennisliidu juhatus on otsustanud pooldada Lõuna-Aafrika ettepanekut Davis-cupi võistlusi korraldada iga kahe aasta tagant. Sellekohane ettepanek tuleb kaalumisele rahvusvahelise liidu täiskogu koosolekul.

Hiljuti peeti Pariisis käesoleva aasta peale Davis-cupi võistlustest osavõtjate loosimist. Seda toimetati pidulikult Elysee palees saadikute, lii-

tude tegelaste ja ajakirjanduse esitajate juuresolekul. Täpselt määratud kellaajal ilmus president Gaston Doumergue, keda saatis spordiminister Morinaud. Peale tervituskõnet viimane tõmbas Davis-cupist, mis oli urnina paigutatud lauale, esimese loosi. See näitas Jaapani nime. Järgmise loose tõmbasid diplomaadid. Loosimise järele lähevad meeskonnad kokku järgmiselt:

1. ring	2. ring	3. ring
Briti	Jaapan	
Monako	Lõunaslaavia	
Saksa	Egiptus	
Lõuna-Aafrika	Soome	
Šveits	Belgia	
Iiri		
Kreeka		
Austria		
Tshehhoslov.		
Hispaania		
Ungari		
Itaalia	Hollandi	
	Taani	
	Rumeenia	
	Norra	
	Poola	

Põhja-Ameerika tsoonis mängivad ühendriigid Mehhiko vastu, kust võitja läheb välja Kanada vastu. Lõuna-Ameerika tsoonis mängivad: Paraguay ja Argentiina ning Tshiili ja Brasiilia. 2. ringis mängib Uruguay 1. paari võitja vastu.

Tänavu peetakse Lõuna-Aafrika

meeskonda väga tugevaks, kuna see alles hiljuti Tshehhoslovakkias peetud maavõistlusel kohapealsele meeskonnale ühtegi punkti ei lasknud võita. Puuduvad aga sel aastal Austraalia, kes tublid mehed välja saatnud, ning India.

Meie sääremarja mehed.

Bernhard Abrams.

Ta on sündinud möödunud sajandi viimasel veerandil. Arvatavasti aastal 1888, või mõni aasta enne seda. Kindlasti ma seda ei tea ja see pole lõpude-lõpuks ka mulle kuigi tähtis. Tuleb jälle rõhutada, nagu Jüri-ga, kelle sünnipäeva kaks nädalat varemini pühitsema hakati kui õigus.

Nii siis — Bernhard Abrams. Pannu Abrams, kui soovite. Läbi ja läbi brünnett meesterahvas ja iga tolli kentelmann. Tema on oma elus püüdnud ikka kõrgemale. Kui kirjutati aastanumber 1911 ja Tallinnas peeti esimesi suuremaid kergejõustiku võistlusi, siis oli Abrams kõrgushüppes kange mees. Juba enne seda oli ta nimi Kalevi rekorditabelil, kus seisis sõnasõnalt: kõrguse hüpe paroma jalaga: B. Abrams 155. Kõrguse hüpe pahema jalaga: B. Abrams 150. Nii siis oli kokku kolm meetrit ja viis sentimeetrit. Hiljem tõusis ta ja parandas oma rekordi 180-le. Oli Venemaa esihüppaja ja arvatavasti on veel praegugi Vene rekord ta nimel.

Viimast korda debüteeris Abrams 1926. aastal kaitseliidu võistlustel, kus ta vaatamata pool-kaastundlikkudele pilkudele, millega saatsid ta võistlusväljale ilmutamist nooremad spordimehed, hüppas kõrgust 165, mis oli tol ajal veel esmaklassiline saavutus. Läks üle oma kaunis tüsedavõitu korpusega nagu poleks asigi. Nüüd aga enam ei spordi. Lepib sellega, et aitab teistel sportida. Istub oma „Esto“ spordiäris, müüb uiske ja suuski, vehklemismööksid, kokkupandavaid jahutuskeppe, ja kui soovite, siis ka terveid võimlate siseseadeid. S. o. ta ise küll just tege-likult ei müü, vaid ainult vaatab pealt, kui müüjad müüvad. Aga suuremakaliibrilisi äritehinguid teeb isiklikult. Abrams on mees, kel on nii kindel sõna, et kas tao või nua-ga pähe, aga mitte sendi eestki ta midagi tagasi ei võta. Kui ütleb, et su võla tähtpäev on sel ja sel päeval, siis on see ka nii ja alles suure norimise peale saad pikendust. Ja võlga on talle olnud pooled sportlased. Kui on võistlus ees ja puudub see või too asi, siis on ikka Abrams see, kes hädalise välja avitab. Muudu aga — väga korrekt. Kalevi juhatuses olnud kogu eluaja ja purenenud iga mehega, kes seal on tahtnud hakata laintama. Ka „Esto“ juhtinud nii, et see pole seni veel ühegi kari otsa läinud. Kuigi pankrotilaine üle maa käib. Kauba eest on alati kindel garantii ja pole kordagi etta tulnud, et „Esto“ ostetud naeltingad esimesel sportimisel lõhki lähevad nagu viisud. Kahju, et Abramsil ei ole sünnipäeva täna-homme. Ja viie-ning kümneaastajubeleid pole tal ka kombeks pidada. Sellepöolest nii siis üks mahajäänud mees. Juustes on tal nüüd veidi, õige veidi hõbedat, nagu nii mõnelgi ta kaasaegsel. Kuid südames — seal ei ole tal veel mitte enne palju, palju aega, kui Abramsil midagi muud peale pea halliks läheb. Tema on veel sellast vanast puust, samast, millest on tehtud kõik need, kes eht-eestlasliku visadusega on rühkinud eimillestki suuruseks, kellega igaiks paratamatult arvestama peab, kellel temaga elus kokkupurteid.

Spordiäri

Resev-Resel

Tallinn, Toompüestee 19

Telefon 20-19.

Soovitab oma valmistatud

spordi- ja võimlemiseabinõusid.

Võimlemise esivõistlused tulemas.

Nagu „Ekraveliidu“ võimlemis-osa-konnast Tartu sp.-s. „Kalevile“ saabunud kirjast näha, koostab nim. osakond praegu kindla kava ja mää-rusi võimlemise esivõistlusteks — nii nais- kui ka mees- A ja B klassi võistlejatele. Esivõistlusi korraldab sel aastal Tartu „Kalev“ ülikooli võimlas. Tähtpäev on veel lahtine, kuid selgub õige pea.

Nii saab siis Tartu järele üle hulga aja, välja arvatud mõned väiksemad demonstratsioonid, head võimlemist näha. Tulevad ju parimad üleriigi kokku, et oma „viimast“ välja pan-nes võitjaks tulla.

Mäletavasti nägi Tartu viimaseid suuremaid võimlemisvõistlusi — det-sembrikuul 1924. aastal „Dorpater Turnvereini“ 60. aasta juubeli puhul ja samal aastal juunikuul III kooli-noorsoo olümpiaadil.

Kuid siis kadus võimlemine ja eriti just riistvõimlemine, nagu seni teda tunti ja harrastati, peaaegu hoopis ära, andes aset teistele spordiharude-le ja vooludele, nagu n.-n. „Ameerikast importeeritud pallimängudele“ „Saksa Körper Schule“le“ jne.

Teiseks mõjus ka riistvõimlemise langusele kaasa Eestis ja eriti just Tartus, paremate võimleajate laiail-valgumine. See n.-n. „mööna-aja-järk“, mis kestis küllalt kaua, umbes 6 aastat; katkes täielikult mineval aastal. Kui asjastuhvitatud tarvili-seks pidasid riistvõimlemist jälle elustada ja kui „Ekraveliidu“ poolt Tallinnas 4. V 1930. a. korraldatud I Eesti esivõistlustega võimlemises algust tehti. Et need võistlused küll

enam-vähem katsevõistlusteks kuju-nesid, sest puudusid ju tolkorral veel täpsed määrused, kogemused ja kavad, andsid nad siiski tarviliku üle-vaate olemasoleva võimleajate või-mete tasapinnast. Sest ajast peale hakati õige intensiivselt seda ala harrastama. Nii on peaaesjalikult küll Tallinnas ja Tartus spordiseltside juures, kuid ka eraviisil tegutsevaid ja esinemisvõimeliseid gruppe ole-mas.

Tänuväärt töö selles suunas on ka Tartu kehakasvatuse instituut ära teinud.

Vastu minnes 2. Eesti võimlemise esivõistlustele, valitsegu tahe, et jõuaksime samale tasapinnale, kuhu meie hõimud — soomlased — on jõud-nud. Selleks — tervist, visadust ja tahtejõudu!

A. J. Laas.

Uisuvõistlused Narvas.

Vaatamata viimasel ajal intensiiv-seks muutunud Narva spordielule puudus uisusport pea täielikult spor-diseltside tegevuskavast. 8. märtsil peetud keskkoolidevahelised võistlu-sed näitasid, et ka Narvas ei puudu lubavaid jõude uisutamises. 500 mt. omas esikoha R. Volmer 54,7 sek. (!) Samuti omas Volmer esikohad 1500 m. ja 3000 m. aegadega 3:11,2 ja 7:08,0.

Halvasti mõjus väike ring (150 m.)

Spordikiri Petserist.

REKORDILINE TAGAJÄRG KORVPALLIS 107:9.

Petser suutis käsipallihooaja ava-da alles nädal varem kui selgus Eesti meister käsipallides, mida tuleb mõis-ta aga siiski nii, et: „Parem hilja, kui mitte kunagi!“

Käsipallis pole Petser millalgi hiil-ganud ning ka möödunud võistlus veel kord kinnitas seda. Rekordilise tagajärje 107:9 saavutati nimelt pet-serlaste kulul ja mitte petserlaste poolt, vaid kui võitja 7-da rüg. 1. pa-taljoni meeskonnalt; viimane koosneb aga ajateenijaist-kaitsevälalastest, pä-ritoluga — Tallinnast, Pärnust ja Võrust nii, et läbi ja läbi võorast ele-mendist.

Võistlus toimus kohaliste meeskon-dade: Petseri k./l. ja 1. pataljoni vahel. Et võistlus polnud küllalt rek-lameeritud, siis vaatajaskonna moodustas pisku käsipalli huvilasi.

Võrkpallis tagajärjega 2:0 (15:7; 15:11) võidab kindlalt pataljoni meeskond, mängu tase keskmine, pa-rimaid surusid näitab pataljonlastest

Martens ning vastaspoolel Kleinson. Korvpallis kohang kujuneb enam huviküllasemaks ja kõdistavamaks. Juba füüsiline ülekaal ennustab pataljoni võitu, ent et tagajärg ku-junes rekordiliseks, seda ei teadnud ennustada keegi!

Esimesel poolajal suudab pataljoni ühtlane ja tulemusrikkalt kombinee-riv „viis“ märkida 56:6, teine pool-aeg kannatab lõpul tempo langemise läbi, kuid lõpeb siiski 51:3 pataljoni kasuks. Mainima peab, et kaitseliit teisel poolajal küllalt ei suutnud orienteeruda ja ühtki korvi ei saavu-tanud — 3 punkti hangiti karistus-visketest.

Lõpptagajärg kujunes 107:9 vastu, mis rekordiline saavutus.

Nii kujunes Petseri käsipallihooaja avamine küllalt tähelepanuväärivaks ja omaette sensatsiooniks — vähe-malt kaotaja hiilgava lüüasaamise ja võitja võidu puhul.

— Hy —

Haapsalu Spordiselts „Lään- neta“ aastapeakoosolek.

Neil päevil peeti Haapsalus „Lää-neta“ aastapeakoosolekut. Kassaaru- anne on 1449 kr. tasakaalus. Suure- maks sissetuleku allikaks on olnud peod (tulused Kr. 903,82, kulu Kr. 490,04). Suurimat kulu on nõudnud tennisplatsi ehitamine, milleks tuli teha laenu. Kassaaruanne võeti vastu ühelhäälel. Vastu võeti ka eelarve tasakaalus 1336 kr.

Koos tööstuskooliga korraldati pro-menaadil paljude aastate järele liu-väli. Vanuse järgi langesid juhatus-est välja major Tõnso ja R. Rosen-berg. Major Tõnso valiti tagasi, ku- na uueks juhatusse liikmeks sai kap-ten Susi. „Lääneta“ juhatusse kuulu- vad seega major Tõnso, dr. Gutfeldt, kapten Susi, H. Rosenberg, prl. Gra-hovskaja, V. Kvarnström ja V. Hiir.

Eeloleva aasta tegevuskavva on võetud: mürdaajooks 10. mail, selt-sidevaheline teatejooks ümber linna 26. mail, kergejõustiku võistlused 12. juulil, maakonna esivõistlused ujumises 9. augustil, maakonna esi-võistlus kergejõustikus 30. augustil, tennisvõistlused, jalgpallimeeskonna moodustamine ja võistlused, ujumis-kursused jne. Tegevuskava kiideti heaks.

Otsustati juhatus ettepanekul as-tuda E. spordi kesklüütu, jalgpallilüü- ja tennislüütu.

Ringkirjaliselt.

EESTI JALGPALLILÜÜT.

21. märtsil 1931. a.

Tallinnas.

Kõikidele EJL liikmetele.

EJL esindajatekogu 15. veebruaril s. a. võttis vastu määrustiku paran-dused.

1. Juurde lisada § 23 lõppu:

Isiklikud kirjad ja teised teadaan-ded ei ole maksvad ümberregistree-rimisel või sisseantud ümberregist-reerimise tühistamiseks.

2. § 24 lugeda järgmiselt (uus sõ-nastus):

Mängijat võib elukoha muutmise puhul hooaja kestel mitmekordselt ümber registreerida.

Ühte eelmise elukohta tagasiasu-misel võib mängija edustada ainult seda organisatsiooni, kelle nimel ta samas asukohas ja samal hooajal esi-nes varemalt. Elukoha muutmiseks peetakse seda, kui mängija ühest lin-nast või maakonna piirest teise maa-konna piiridesse elama asub ja sel-les linnas või maakonnas asuvas or-ganisatsioonis stardib. Kaitsevälalaste ajutised komandeerimised ja laagris ning navigatsioonis viibimised ei loe-ta elukoha muutmiseks.

3. § 37 lugeda järgmises uues sõ-nastuses:

Ringkonna klassi moodustavad kõik need organisatsioonid, kes ei kuulu A ja Liidu klassi.

Ringkonna meistervõistluste pida-miseks jaotatakse liitu kuuluvad ringkonna klassi organisatsioonid vii-de (5) ringkonda. Iga EJL ringkonna klassi kuuluv liige arvatakse vastavas-se ringkonda oma asukoha järgi:

1. Tallinna ringkond — Tallinna linn.
2. Põhja-Eesti ringkond — Viru, maakond ja Tapa linn.
3. Lõuna-Eesti ringkond — Tartu, Valga, Võru ja Petseri maa-konnad.
4. Lääne-Eesti ringkond — Harju, Lääne ja Saare maakonnad.
5. Kesk-Eesti ringkond — Järva, Viljandi ja Pärnu maakonnad.

4. § 47 lugeda järgmiselt (uus sõ-nastus):

Ringkonna meister omab õiguse osa võtta A klassi meistervõistlus-est. Juhul kui A klassis vähem kui 10 organisatsiooni, võib liidu juhatus klassi täiendamiseks liidu esindajate kogule ette panna mõnda ringkonna klassi kuuluvat või uuesti tekkinud organisatsiooni üleviimiseks A klassi vakantsele kohale, arvesse võttes üle-viidava organisatsiooni tegevust ring-konna klassis eelmisel hooajal või meeskonna koosseisu.

Käesolev moodus on maksev seni kuni A klassis vähem kui 10 mees-konda.

5. Juurde lisada § 53 lõppu:

Jääb ka sellasel juhul Liidu klas-sis koht vakantseks, võib liidu juha-tus klassi täiendamiseks liidu esinda-jate kogule ette panna mõnda A klas-si või uuesti tekkinud organisatsiooni üleviimiseks Liidu klassi. Arvesse võttes üleviidava organisatsiooni te-gevust A klassis eelmisel hooajal või meeskonna koosseisu.

6. Lugeda § 60 uues sõnastuses:

Võistluste algus on juulikuu esi-mesest pühapäeval. Võistluste asuko-had, tähtajad ja järjekorra määrab kindlaks liidu juhatus vähemalt kaks nädalat enne esivõistluste algust ja neid võib muuta ainult liidu juhatus, kui seda põhjustavad ilmastiku olud.

7. Lugeda § 64 uues sõnastuses:

Meistrivõistlusteks tuleb EJL liik-mel end üles anda kolm nädalat enne võistluste algpäeva. Ühes meister-võistlustele ülesandmisega tuleb lii-du juhatusel esitada nimekiri män-gijate kohta, kes organisatsiooni meistervõistlustel esitavad, selle juu-res tuleb mitmes klassis esinemisel tähele panna § 95.

8. Lugeda § 76 uues sõnastuses järgmiselt:

Protestile tuleb lisandada protesti-maks Kr. 3.—, missugune õigustatud protesti korral tagasi maksetakse. Vastasel juhul jääb protestimaks ill-dule.

Protestid lahendab EIL juhatus lõplikult hiljemalt uue hooaja algu-seks.

EESTI KIRJANDUS 1931. A.

XXV aastakäik.

TOIMETUS: Kirjanik Friedebert Tuglas, prof. Albert Saareste ja ajaloolane Hans Kr. u. s.

Tegev ja vastutav toimetaja:

lektor J. V. Veski.

TEADUSEHUVILISTELE

toob „Eesti Kirjandus“ artikleid kirjanduse, keele, rahvaluule, aja-loo, rahvateaduse, ühiskonnateaduse, kultuuriküsimuste, filosoofia ja kunsti alalt.

RAAMATU LUGEJALE —

arvustusi ja ülevaateid ilmunud kirjanduse kohta, nii et aasta jooksul oleksid käsitletud võima-likult kõik ilmunud silmahakka-vamad raamatud.

KAASANDENA

ilmub „Eesti raamatute üldni-mestik 1929. aastast alates“, mis osutub eriti tähtsaks, sest ta sisaldab täieliku bibliograafilise ülevaate Eestis ilmunud raama-tuist.

TELLIMISHIND:

5 krooni aastas, 2 kr. 50 s. poolaastas, 1 kr. 25 s. veerandaastas. Üksiknumbrid 50 senti.

Tellimisi võtavad vastu kõik posti-asutised, raamatukauplused, Eesti Kirjanduse Seltsi usaldusmehed ning Eesti Kirjanduse Seltsi büroo.

MÄRKUS: Igale „Eesti Kirjandu-se“ 1931. aasta tellijale (või mõne vä-rema aastakäigu järeletellijale), kes terve aasta tellimisraha tasunud, an-

takse hinnata raamatuid 3 krooni väärtuses tellija enese valiku järele suurest, umbes 600 teost sisaldavast nimestikust.

See soodustus on maksev ainult 15. aprillini.

Nimestiku saamiseks teatage oma aadress

EESTI KIRJANDUSE SELTSI büroole Lai tän. 35, Tartu, tel. 6-01.

Propaganda-suusavõistlus Võrus.

Esikohal kõik k-v. üleajateenijad.

Pühapä., 15. skp. 7. rügemendi korraldusel toimus Võrus esmakordselt propaganda-suusavõistlus 20 klm. distantsil marshruidiga: Viru-Võltsi-Kubja-Jaanimäe, Raudteejaam-Võru-Väimela-Võru.

Marshruid kujutas kaheksat ja võistluspropagandast oli huvitatuid kaheksa tsentrumit, Tammulale kogunenud ligi sajapealine jõuk.

Võistlejaid oli üles antud enam kui 40; ent hommikune ebasoodne ilm arvatavasti põhjustas mõningate parimate sportlaste eemalejäämist, seda enam, et võistlus oli ikkagi propaganda-võistlus — mainitud mõtet võiks ehk arendada ka selles suunas, põhjusel, et 34 võistlejast katkestasid 16 sportlast, selline %, võrdne peaaegu 50, on lubamatu; igatahes puudus too võistlusinn, mis tavaliselt pärisvõistlustel kaaluvam ja tähtsam. Maastik, võrreldes Viljandi

30 klm. distantsiga, oli vaheldusrikkam; ent võistluspäevane ilm — too oli „eht viljandlik“ — sopane, järvel vettki ning suusad eelistasid alalist „tagakäiku“.

Tähendatud propageerimisvõistlustest võtsid osa kolm organisatsiooni: 90% kaitseväelasi, ülejäänud summa moodustasid kaitseleitlased — poliitseinikud.

Kuuete esikohale tulid kõik k/v. üleajateenijad. Tagajärjed kujunesid sellise ebasoodsa ilma juures väga headeks. Et konkurents esikohale oli terav, näitab asjaolu, et I ja II kohale tulija vahe oli vaid 20 sekundit.

Tagajärjed: 1) v.a.o. Massa — 2 tundi 05 min. 30 sek.; 2) v. a.-o. Luiv — 2 t. 05 min. 50 sek.; 3) v. a.-o. Pilv — 2 t. 07 min. 10 sek.; 4) v. a.-o. Zimmer 2 t. 11 min. 32 sek. 5) n. a.-o. Terna — 2 t. 13 min. 30 s. 6) kpr. Kittus — 2 t. 17 min. 30 sek.

Võru kiri.

Suusasport ja käsipall — 2 liuvälja!

Peab mainima, et talihoajaal Võrus harrastati kolme spordiala:

Suusatamist, käsipallimängu ja uisutamist.

Suusasporti harrastavad enamusega kaitseleitlased, kaitsevälased ja meessoolased, naisi suuskadel on vähe ja needki leiduvad noorsoolased-õpilased.

Eriti suusaspordi tase on tõusnud kaitseleitlaste näol, viimased on korraldanud ka pikemaid retki naabruskonda: Antsla, Petseri ja Tartu; viimane retk oli pikem ja ammune siht. Viljandis oli võrulastel „mustadpäevad“ ja väikesed kogemused ning mõjutatud sellest, midagi peale kogutud kogemuste ei saavutatud.

Suusasport L.-Eestis arenemas ja läheb veel aastaid ennem, kui omatakse põhjalasteni küüvinute võimega isikuid. Et aga Petseri ja Võru maastik on kohane suusatamiseks, siis võib loota, et kestva ja hoolsa suusaspordi arenguga L.-Eesti suudab millalgi pakkuda väärilist konkurentsi nüüdsetele võidukaile põhjameestele.

Kahjuks pole jõutud Võrus suusavõistluste korraldamiseni, välja arvatud katsevõistlused Viljandi vastu.

Käsipallis esikohale pretendeerivad kaks põlist rivaali W. N. M. K. Ü. ja kaitseleitide spordiklubi meeskonnad.

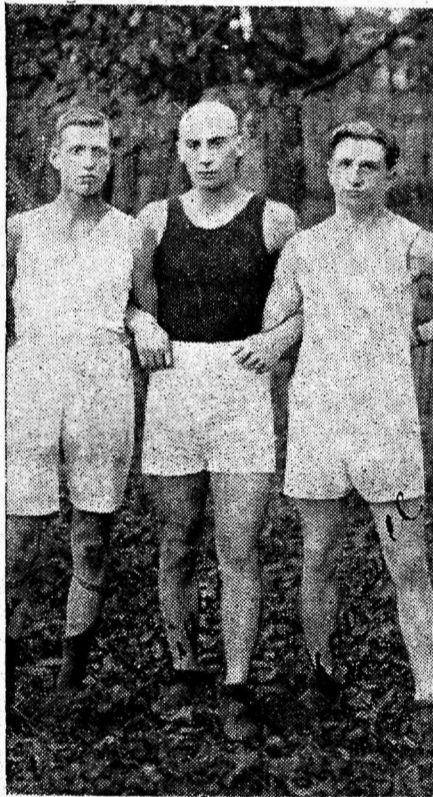
Esimesel kohangul võitjaks osutus kaitseleit, revansheerimisel aga N. M. K. Ü.

Kolmandal kohtamisel suutis N. M. K. Ü. minimaalse paremusega lüüa võrkpallis kaitseleit, korvpallis aga tubli vahekorraga.

Lõplik kohtamine peaks igaihele selguse tooma ühe ehk teise meeskonna paremuse.

Võru on provintsilinn, kuid siiski kahe liuväljaga. Spordiorganisatsioonide liuväljal on perekam kogu uisutajaid, — mida aga kaugeltki ei või öelda Töölis-spordi poolt asutatud liuvälja kohta; uisutajad on ülekaalus õppiva noorsoo arvel.

Juba on märgata elavust spordiringkondades kevadise hooaja vastu, ning loodetavasti suudab Võru sel aastal spordialal enam saavutada kui möödunudel.

Parimad „Võitleja“ sp.-osak. kergejõustiklased. Vasakult: Herman, Kuiva, Kauküll.

„SPORDILEHE“ järgmine number ILMUB REEDEL, 10. APR. ning jõuab tellijatele kätte 11. apr.

Tartu käsipall.

Akadeemilased on jõudnud jälle üksikord nii kaugele, et üliõpilaskonna käsipallivõistluste esimene õhtu on isiklikus võimlas ära peetud. Mängud peetakse kahes klassis. Võrkpallis kohtavad corp! Sakala ja corp! Liivensis. Kaunis tuima mänguga tuleb siiski esimene võitjaks game-dega 15:10 ja 15:8. A. klassi võrkpallis kohtavad corp! Filia Patria ja Naaisüliõpil. Selts. Kaotab viimane õige tugevalt 15:5 ja 15:3. „Filia“ parimateks prl. Peet ja Krieger. E. N. Ü-si parim Viikstein. B kl. korvpall corp! Rotalia ja corp! Estica vahel kujuneb õige jõuliseks, kusjuures eriklassi mehed Mällo ja Bergstein siiski corp! Eestiat ei suuda kaotusest päästa ja tagajärg 27:24 Rotalia kasuks on. Teine korvpall B kl. E. üliõpil. Seltsi ja üliõpil. selts Liivika vahel annab 6-punktilise paremuse E. Ü. S-ile, kes võidab tagajärjega 18:12. Publikut õige rohkesti ja rõõmsatujulistest poolehoiduavaldustest ei olnud puudus.

Hoopis ägedamad mängud olid pühapäeval. Keskkoolide poolfinaalis seisavad võrkpallis vastamisi tehnika ja reaalgümn. Esimene, põdedes lambipalavikku, kaotab südile ja täie „fightinguga“ mängivale reaalgümn. gamed 15:6, 11:15 ja 15:13. Ei saa andestada Meenovile esimesel gamel võrku surutud nelja palli, mis tehnika indu tunduvalt nõrgestas. Mees omab hiilgavad eeldused heaks surujaks tõusmiseks, kuid põeb väikest auahmust palli liig teravalt vastase poole läkitada ja langeb õige tihti selle kire ohvriks! Reaalkooli parim Lentsius, kuma tehnikute kindlamaks punktide saavutajaks osutus Joonas. Tõstjad reaallil paremad. Naiste võrkpalli finaalis on Tartu tütarl. gümnaasium ja E. N. K. S. tütarl. gümn. Esimene ilmub väljale uues dressis ja väga pidulikus võidumeelolus. Algminutite edu kuulub aga tugevalt E. N. K. S. T. gümn. ja paistab, et „võitja“ T. r. g. esialgu tiitlile ootama peab jääma. Siiski suudab T. t. g. end varsti koguda ja ka game 15:13 võita. See game oli ka E. N. K. S. tütarl. gümn. luigelauuks. Järgneva game võidab T. t. g. kindlalt 15:7. Parimaks mängijaks

oli prl. Ratasepp, kes hiilgas eriti tugeva serviga. Prl. Israel on surumises ka palju kindlamaks kujunenud.

Reaal-tehnika gümn. korvpall on jällegi üks lõpmata võitlus palli ja korvi saavutamiseks. Ei aita siin tehnikute kombinatsioonid ega muud vigurid, ilmselt ülekaalus on reaalg. ja võidab mängu 31:20. Reaalkooli elu ja hing oli Jonasse, kuma tehnikal see kohus illil oli. „Ei saa mitte vaiki olla...“ ka võistlejate koolide laulukooridest. Need olid niivõrd tugevalt esitatud ja kohtadele paigutatud, et vaikne pealtvaataja pidi tingimata kaasa karjuma, kui ei tahtnud omi kõrvu lukku jäänult leida. Tütarlaste larm oli natuke viisakam! Huvitav, milks reaalkooli poisid E. N. K. S. T. gümn. ei plaksutanud, vaid siis just lehti lugesid, et terve võimla vasak pool valendas!

Okibla.

Ekraveliidu ametlik teadaanne.

Karistada V. s. Sport'i liiget Alfred PRAKSI valju noomitusega eba viisaka ülespidamise eest kaasvõistlejate vastu võistluselt tagasisõidul Tartust.

Liidu juhatuse nimel

Esimees: A. VEISS.

Sekretär: J. VILLEMSON.

A. APANANSKY,

Narva, Heimani t. 11.

Kellad, kuld- ja hõbeasjad.

Mitmesugused sportauhinnad.

Narva Tarvitajate ühisus „Ait“

Kauplus nr. 1 Raekoja all

„ „ 2 Tallinna mnt. 11

„ „ 3 Raekoja pl., Böite majas

Müügil: koloniaal- ja piimasaadusi ning talurahvatarbeid.

A. SINKA,

Narva, Joala t. 15.

Prilli- ja rohukauplus.

Eriti suur valik sportprille.

K. SARAP,

Narva, Vestervalli t. 6,

Saapakaupluse.

Võimlemis- ja naelkingad.

Kellasepa- ja kullasepaäri

M. Võhma

Narva, Joala 16. Telef. 267.

Soovitab:

Tasku- ja käekellasid suures valikus parematest Shveitsi vabrikutest, ilmakeulsaid seinaj- ja ärastuskellasid firmadest Gustav Becker ja Junghans, kuld- hõbe- ja kristallkaupad odavate hindadega.

Sportlastele suures valikus igasuguseid auhindu.

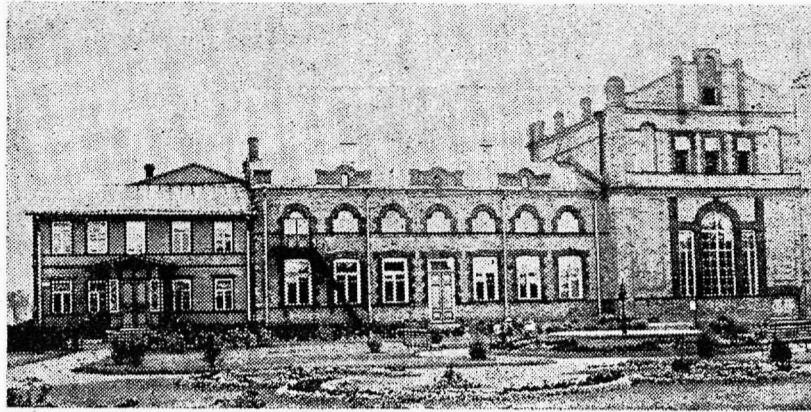
K.-m. Roosipuu

Narva, Suur tän. nr. 24, telefon 51

Raamatukogu, kirjutusmaterjal, grammofonid ja plaadid, reiskohvrid, igasuguseid auhindu sportlastele.

Narva sport viimase 10 a. vaatevinklis.

Narva sportlist tegevust võib jagada kahte ajajärku: enne ilma-sõjaaegset ja peale vabadussõja-aegset. Enne ilmasõda tegutses juba „Võitleja” spordiosakond peajasjalikult jalgpalli ja raskejõustiku alal. Sidemed jalgpalli alal ulatusid Jamburgini ja see oligi kõik. Enamuse meeskonnast moodustasid venelased ja selle tõttu mäng iseenesest oli temperamentne ja individuaalne. Sõda ja järgnev revolutsioon tõmbasid pea täielikult kriipsu läbi Narva sportlistest tegevusest. Peale sõda toibunine oli raske, kuid siiski vanad Narva tegelased koondusid jälle „Võitleja” ümber, et elu temale puhuda sisse. Alati jälle jalgpalliga. Tegevuskohaks kujunes Kreenholmi spordiplats; ehk küll plats oli osaliselt konarline, kuid tegevus temal kujunes vägagi intensiivseks. Peagi tõuseb „Võitleja” jalgpalli meeskond Eesti neljandaks meeskonnaks, jättes kolm esimest kohta Tallinnale. Iga kevade Tallinna meeskonnad külastavad Narvat ja pea alati viivad võidu omale. Kaotuste peapõhjusteks on kogemuste puudumine, sest „Võitlejal” omas linnas vastast ei ole, kellega võiks jõudu proovida ja edeneda. Peagi tekivad Narvas teised sportlised organisatsioonid. Osa vanu sporttegelasi asutab Narva „Kalevi”, kes hakkab konkureerima „Võitlejaga” eriti kergejõustiku alal. Pealegi Narva kergejõustik teeb tugevat konkurentsi Rakverele. Siin langevad ka esimesed Eesti naisterekordid Narvale ja need on: kaugus ja 100 mtr. jooks püstitatud prl. Einsteini poolt. Kergejõustiku võistlused tihenevad ja konkurents kasvab alatasa. Iseäranis edenevad lühikesed maad ja hüpped. Nii võrsub siin terve rida häid sportlasi: prl. Einsteinid, Kroon, Tomassov, kergejõustiklased Ütt, Kuiva, Must, Küttis, Kask jne. Kergejõustiku platsi puudus annab ennast siiski tugevasti tunda, harjutatakse küll tuletõrje seltsi aias väiksel 200 mtr. ringil, mis konarline ja kõva, kuid tahet ja püsivust on küllalt. Korraldatakse ka rida kergejõustiku võistlusi Narva-Jõesuu sealse tennisklubi platsil. 1922. a. kerkib mõte ehitada Narvale iseseisev spordiplats, kus leiaks aset nii jalgpallivälja, kui ka jooksurada. Mõtte teostajaks asub Narva mänguplatside selts, kes ühe aasta jooksul kogub ligi 1000 liiget, saades toetust haridusministeeriumilt ja linnavalitsuselt materjali näol. Planeeritakse Peetri koolimaja ees olev plats. Plats on liig künkline ja paene. Ühe suvega tasandatakse plats, kuid sportimiseks on tema veel kõlbmata — on liig kivine ja kõva. Energiliselt tööd tühiselt jätkates suudetakse platsile plank soetada ja ümber välja jooksutee rajada. Peagi kerkib riietusruum ja välja äärde istekohad. Platsi soetamisega sportiline tegevus muutub hulga intensiivsemaks. Narva linavabriku administratsiooni juhtivad jõud asutavad Narva Tennis ja Hokey klubi, kelle kavasse kuulub jalgpall, hokey ja tennis. Ujumist harrastatakse vähe ja seda teeb peajasjalikult Narva Kä-

Narva E. K. S. „Võitleja” maja esivaade.

„Võitleja” spordiosakonna liikmed linna spordivälja korraldamistöödel 1926. aastal.

Narva Võitleja spordiosakonna rekordid kergejõustikus.

MEESTE			
100 mtr.	11,6	V. Bolschak	1930.
200 ”	24,1	—	1930.
300 ”	39,9	O. Topman	1930.
400 ”	54,7	—	1930. Viru rekord
1000 ”	2.48,6	A. Tuuder	1930.
1500 ”	4.24,2	A. Kask	1930.
3000 ”	9.38,4	A. Tuuder	1930.
5000 ”	16.17,2	N. Arhipov	1928.
10000 ”	35.01,5	A. Tuuder	1930.
Tunnijooks	15.168,15 m.	N. Arhipov	1927. Viru rekord
110 mtr. tõkkej.	18,5	O. Topman	1930.
400 ”	64,8	—	1930.
Teatejooksud.			
400 mtr. (4x100)	47,3	Topman, Bolschak	1930. Viru rekord
		Ütt, Küttis.	
1000 ” (400+300+200+100)	2.10,5	Topman, Küttis,	1930. Viru rekord
		Bolschak, Ütt.	
1500 ” (800+400+200+100)	3.36,2	Kask, Topman,	1930. Eesti ja Viru
		Bolschak, Küttis.	rekord
1600 ” (800+400+200+200)	3.57,0	Tuuder, Topman,	1930. Viru rekord
		Bolschak, Küttis.	
1600 ” (4x400)	3.42,7	Küttis, Jordan,	1930.
		Bolschak, Topman.	
	3.47,8	Topman, Bolschak,	1930. Viru rekord
		Uibo, Küttis.	
Kaugus h-ga	6.77	N. Küttis	1930. Viru rekord
” h-ta	2.71	R. Kuiva	1926.
Kõrgus h-ga	1.70	N. Küttis	1930.
” h-ta	1.30	R. Kuiva	1927.
Kolmik h-ga	14.33	N. Küttis	1930. Eesti rekord
” ”	13.90	—	1930. Viru rekord
Teivas	2.90	R. Ütt	1930.
Kuul tug. käega	12.07	R. Kuiva	1928.
” ” (5,44 kg)	13.28	H. Pysa	1930.
Ketas ” ”	35.34	R. Kuiva	1925.
” ” (noorte)	36.42	H. Pysa	1930.
Oda ” ”	47.00	R. Valdhof	1926.
Raskus (12,5 kg)	12.82	H. Pysa	1930.
NAISTE:			
60 mtr.	8,4	L. Einstein	1926.
100 ”	13,9	—	1926.
200 ”	30,2	—	1926.
4x60 ” teatej.	35,7	Kroon, Tomasson,	1926.
		Kütt, Einstein.	
Kaugus h-ga	4,54	L. Einstein	1926.
Kõrgus h-ga	1.40	A. Kroon	1926.
Kuul tug. käega (5.44 kg)	8.10	M. Tomasson	1926.
Ketas ” (1 kg)	20.94	—	1926.
Oda /	22.95	M. Kubjas	1926.

lev, kes korraldab paari ujumisvõistlust linavabriku kanalis. Organisatsioonide võrk laieneb, tekib noorte ühing „Astra”, venelased koonduvad „Svjatagori”, politsei tegutseb oma spordiringiga, peale

selle veel kaitseväge ja kooli sportlised ringid. Kui kümne aasta eest linnavalikogude liikmed ühel istangul tähendasid, et sport on jantimine ja kõlbmatu ajaviide, siis praegu iga Narva elanik katsub

Saavutatud edu pan-diks tuleviku tööle.

Iga algus on raske. Eriti raskeks osutus organiseerimistöö sporttegelastele ja organisatsioonidele spordi liikumise organiseerimise algaastail. Puudusid sportimiseks väljad ja harjutusruumid, aineline kitsikus andis end tunda igal sammul, puudusid spordiabinõud — väljamaa omad kalliduse tõttu polnud küllalt kättesaadavad, kuna kodumaa tööstus väheldase tarvitajaskonna tõttu ei võtnud jalgu alla, tegelaste oskused ja vilumus oli puudulik. Kõigile eelpoolnimetatud takistustele seltsis teatud osa seltskonna vaenulikkus spordile ja takistamine liikumise edenemisele. On arnsaadav, milliseid jõupingutusi nõudis eelpoolnimetatud takistuste kõrvaldamine ja mitte millestki spordi liikumise loomine.

Ühendus on jõud. See on maksev samuti spordis. Mida üksikult ei suuda meie teostada, on ühiselt läbiviidav. Ühiste jõupingutustega suutsime raskusi võita ja ennast maksuma panna. Oleme lühikese ajaga saavutanud tagajärgi, millised võimaldavad meile vääriiselt esineda teiste rahvast peres.

Selles koostöös pole väikest osa etendanud Narva Võitleja oma tüsedate jõudude ja esimehe Joh. Metsataluga eesotsas. Kui veel arvesse võtta ja alla kriipsutada neid raskusi, millega eriti seotud provints ja piiriäärased maad, resp. Narva, seda enam siis peame hindama viimaste püüdeid ja koostööd.

Täna, kus Võitleja on jõudnud esimese etaabini, võib ta rahuldustunde tagasi vaadata läbistatud tegevusele. Saavutatud edu olgu ergutuseks edaspidisele tegevusele meie ühiste sihtide saavutamisel.

JOH. VILLEMSON.

Riia, 22. märtsil 1931. a.

Ed. Palgi,

Narva, Posti t. 55, telef. 271.
Osakond Suur t. 11.

Kiviriistade- ja tubakakauplus.

Narva Väikekaupmeeste Ühing.

Narva, 5-s Peetri tän. 61, telef. 268.

Oma leiva-, kalja- ja kohvitööstus.

jõudumööda, kui võrd majandusline kitsikus temale takistusi ei tee, kaasa aidata sportlasele liikumisele ja isegi sportida.

Vaja aga energilisi juhte, kes sportlist tegevust juhiks ja õigesti roobastesse teda viiks — siis kasvab Narvast võimas sportlaspere. Usun, et puudu neist jõududest olla ei tohiks. A. M.

Suuskadel üle lahe.

Suusaretk Viru rannikult Kotkasse.

Ühe suusameeskonna kaks palet.

Ühe suusameeskonna üle mere retk aja- kirjanduse hirmu- ja õuduse juttude valgustusel...

ja tegelikult.

Retk oli kavatsatud juba möödunud aastal, kuid ebasoodus talv takistas selle läbiviimist.

Käesoleval talvel, kus külma, lund ja jääd oli küllalt, avanes soodus võimalus seda kavatsust teostada. Meeskonna koosseisu kuulusid kaitseliidu peastaabi spordijaoskonna pealik Lepa juhitud A. Säms, Reispas, Tui, Laupman, Vürman, Koovit ja R. Nülv. Meeskonnaga ühines ka E. Klumberg.

Meeskond varustati tarviliste tuuleülilõhkeadega, soojade riietega, peakatetega, kinnastega ning mitmete ettevaatusabinõudega, nagu köied, kummist ujukad jne., millised pidid võimaldama meeskonnale edasipääsu ka juhtumisel, kui teel oleks ette tulnud mitmesuguseid ebameeldivaid takistusi, nagu praod, väbavesi jne.

Nii asus meeskond neljapäeval, 5. märtsil rongile ja jõudis reedel Sonda jaama, kust hobustel teed jätkati Aseri.

Reedene päev ei töota midagi head. Tuiskab ja tormab, mättes hingamist, puistates lund silmi ja krae vahele. Keskpäeva paiku muutus ilm täiesti selgeks, päikesepaisteliseks. Tuju kõigil ülihea,

kas või hakka retkega kohe pihta. Otsustasime siiski kindlaksmääratud tähtajast kinni pidada ja nii uinusime reede öösel magusat und kindlas usus, et järgmisel päeval ilmastik igati soodustab retke läbiviimist. Laupäeva hommikul oli esimeseks mureks kohe baromeeter ja ilmastik. Baromeeter ennustas head, näitas aina tõusu. Väljas akna taga aga vingus kõle tuul kirdest, keerutades lumesambaid. Ehkki tuul ja tuisk peaaegu otse vastu, ei olnud see meile kuigi suureks takistuseks.

Küsimuse alla võis tulla ainult liikumise kiirus. Kell 7.30 asusime suuskadele ning liuglesime alla merele.

Merel tõmbasime oma 130 m. pika köie sirgu ja kinnitasime endid köie külge 15 m. pikkustel vahemaadel, igaks juhtumiseks, kui mõni mees peaks sattuma lumega maskeeritud jääprakku. Liikusime hanereas üksteise järele, retke juht kompassiga ees. Löötsuv 4-5-palliline tuul ja tuisk keerutab silmi lumetuhka, raputab pükse ja kisas seljast vammust. Tugeva tuule ja tuisu tõttu liikusime 5-km. kiirusega tunnis, vahete-vahel hetkeks peatudes ja orienteerudes.

Lund jääl rohkesti, ulatus üle põlve.

Kella 2 paiku keskpäeval tegime lühikese lõunavaheaja. Udu näis veel rohkem tihenevat. Polnud näha ei taevast ega maad. Tundsimine endid kui kaugel põhjanabal. Udu seest paistvad üksikud jääpangad näisid tontlikult suurtena, jääkarudena. Vahete-vahel näisid udupilved haihtuvat, siis vilksatas silmis nagu maa kaugel, kaugel silmapiiril. Siis jälle pettumus, lähemal vaatlemisel osutus see jääpangade ribaks.

Lõppeks kella 4 paiku hakkas meile selgesti paistma S. Tütarsaar. Vaatamata tihedale udule olime siiski kogu aeg õieti orienteerunud ning praegusel silmapilgul oli suund täpselt keset Tütarsaart. Kiirendasime samme, kuid mida lähemale me Tütarsaarele jõudsime, seda kaugemale paistis see meist nihkuvat.

Kell oli 6 õhtul, kui jõudsime S. Tütarsaare kaldale, kuhu meile järele vastu tõttasid saare elanikud suuskadel ja ilma. Mida lähemale saarele, seda suuremaks kasvas saatjate hulk, nii et lõppeks meid ümbritses umbes poole-sajapäine saatjaspere.

Juhatatuna lahkest saarerahvast jõudsime õnnelikult meile määratud korterisse, kus juba kohvilaud oli kaetud. Pärast kohvi järgnes saun, siis õhtusöök ja siis... magus uni.

Meie saabumisest teatati kohe raadioteel Kotkasse ja Lahti, kust teade lendas edasi Eesti ringhäälingule ning kella poole üheksa paiku kuulsime juba Moori pajatamas Eesti kaitseliidu suusameeskonna saabumisest Tütarsaarele. Olime katnud sel päeval 50 km. 10 tunniga. Harilikus olukorras on see lonkimine, kuid la-gedal merel, kus 4-5-palliline tuul ja tuisk puhub otse näkku, on see täiesti rahuldav tagajärg. Mandril metsa varjus 100 km. päevas on kergem suusatada kui merel 50 km.

Pühapäeval, 8. märtsil kell 10 hommikul jatkasime retke Suur-saare suunas. Ilm suurepärase. Kraadiklaasi järgi külma 16 pü-galat, kuid päike kõrvetab seda-võrt, et külma üldse ei tundu. Va-hete-vahel liuguvad kerged tuule-ülid. Kolm kilomeetrit liugleme mööda peegelsiledat jääd ainult käte töö abil. Siis algab ilus lumi-ne suusatee. Ei kriipsugi raskest ajujääst, jääpragudest. Vahete-vahel satuvad teele ette jääpanka-de ribad, milliste vahelt kergelt läbi liugleme. Eemalt paistab kõr-ga kaljune Suurisaar, mille lõuna-poolse kaldani Tütarsaarelt on kõigest 18 km. Me peame suundu-ma aga Suurkülla, milline asub Suurisaare põhjapoolses osas, see-ga 30 km. S. Tütarsaarelt. Liigu-me piki Suurisaare kallast, möö-dume Lõuna külast ja läheneme Suurküllale, kust meile juba vastu-tõttab Suurisaare kaitseliidu dele-gatsioon.

Õhtul kell 7 algas pidu Suurkü-la seltsimajas naiskodukaitse kor-raldusel.

Esmaspäeval, 9. märtsil kell 7 jatkasime teekonda Kotka. Meid olid saatmas kaitseliitlased ja naiskodukaitse. Merele pääsmiseks tuli liuelda alla võrdlemisi kõrgelt ja pikalt mäelt. Seda korraliti mi-tu korda, et jäädvustada Suurisaare mälestusi. Siirdusime Kotka suunas üle Luppi majaka ja Rank-ki kindluse. Ilm udune, kuid väik-ne. Orienteerumine ei tee raskusi. Kogu tee liuglevad suusad paksul lumepinnal libedasti.

Luppi majakas (merimärk) asub väikesel kaljurahnul. Siia on ehitatud maja ühes tarviliste kõrval-hoonetega, kus kalamehed ja hül-gekütid kädakorral võivad ulu-alust leida tormi ja tuisu eest. Ka toiduaineid, küttepuid ja toidu-valmistamise nõud on majas ole-mas. Huvi pärast astusime Luppi sisse, et pisut einetada. Termospu-delite avamisel selgus, et kolm pu-delit oli lõhki. Arvatavasti oli Suurisaarel pudelisse liig kuuma vett valatud, mille tagajärjel pu-delid lõhkesid. Tuli tahes-tah-tamata Luppi külalistevastuvõtlik-kust tarvitada ja kiires korras lu-mest sooja vett sulatada.

Umbes tunniajalise peatuse jä-rele jatkasime retke. Kokkuleppe järgi pidime lähenema Rankki

Madis Nõks „tritsutamaks“.

Mart Mardos.

Mina, Madis Nõks, olen 43 aastat vana. Elan Tallinnas, Vanapoisi tänaval. Olen oma pika elu jooksul katsetanud nii mõnelgi tööalal, kuid paraku igal ajal ainult lühikest aega. Ja seda lihtsalt sel põhjusel, et minul on sihuke kehv haigus, nimelt selgroog on mul haige. Selle tõttu ei saa ma kummardada, eriti peremehe ees. Kuna roomamine ja „kintsukaapimine“ käib koguni üle jõu.

Sellepärast veeren mina, Madis Nõks, siin ajalikul maamunal ringi nagu viies ratas vankri all. Sest peremehed ei salli omas kontoris haigeid. Pealegi veel sihandseid, kes ei suuda kummardada ega roomata.

Kuid süiski, jumal olgu tänatud, ei või ma teps mitte kurta oma käekäigu üle. Sest issand on mind õnnistanud rohke töölustiga, targa peaga ja tasase loomuga. Ning muuseas: praegu teenin Saamuel Krapsanovsky ja Ko. büroos raamatupidajana, lükkides ridamisi numbraid nagu helmeid roosikrantsis.

Kuid naistest olen hoidunud alati võimalikult kaugelt, sest olen, nagu juba tähendasin, tasase loomuga ja ilmavaatelt patsifist, s. t. rahu pooldaja.

Kuid tõtt öeldes, oli minulgi korra oma „vasikavaimustus“, s. o., oli minulgi korra oma „armastus.“ See oli tolkorral, kui olin alles koolipoiss ja päris roheline, kõrvatagused üsna märjad.

See juhtus Tartus, kus käisin parajasti „gorodskois.“ Armusin ühte tulisesse vene „gimnaasiumi“ plikasse. Igal õhtul käisime kahekesi jalutamas Toomemäel, kuna hämaruse tülles läksime alla Emajõe ääre truudust vanduma. Sest Tartus liigub ringi nimelt selline legend, et kõik armastajad peavad Emajõe kaldal vanduma truudust, et saada õnneliku armastust. Ja samal momendil, mil armastajapaar vannub mainitud püha vannet, pidavat

Emajõe veejooks jääma nii kauaks seisma. See ennustavat siis pikka ja õnnelikku armastust.

Ja siis mina oma armsamaga käisin kah seal truudust vandumas. Koguni iga õhtu vandusime igavest truudust, kuid Emajõgi teps ei jäänud seniks mitte seisma. Sellest siis mina tegin järelduse, et „jäädav“ armastus ei ole loodud mitte minu tarbeks. Ja nii ma siis nüüd olengi põline vanapoisisirisu...

See oli nüüd minu enese kohta. Harilikult öeldakse küll, et ei olevat ilus rääkida iseenesest, kuid et keegi teine minust ei räägi, siis olin sunnitud iseenast Teile tutvustama.

Nii siis — ma tahtsin teile jutustada sellest, kuidas ma käisin „tritsutamaks.“ See aga juhtus päris hiljuti, kuna algus oli sedaviisi, et tänavu talvel ihekorraga tunnen, et minu tervisega ei ole kõik enam korras. Kogu päeva köh-köh! Esmalt müüdi köhisin vaid paar korda päevas, kuid juba mõne nädala pärast köhisin kogu päeva, kuna õõseti tundus pisikest palavikku.

Kindlasti see on tüsikus, mõtlesin endamisi kurvast. Kuid süiski arsti juure ma minna ei võinud, sest too härra tahab ju sihandse „nalja“ eest raha. Aga raha kulub mujalegi. Ei siis miskit, otsustasin hakata tegema sporti. Öeldakse ju, et terves kehas terve vaim. Kuna minu „vaim on valmis, aga liha on nõder“, siis tarvis sportida, mõtlesin.

Kuid millisel alal? Pealegi selle külmaga. Kaalutlesin kava seesinast küsimust, enne kui otsustasin minna „tritsutamisele.“ Ega kedagi, otsisin kuuri alt vanad tritsud üles, mis olid seisnud seal juba rohkemast kolmekümnest aastat. Ja nüüd üleni roostes.

Küsisin kojamehe käest tükk lüüvapaberit ja lihvisin tritsud pisut viisakamaks. Siis ihkusin rauad teravaks, vastu ahjunurka.

ne käsk sõita Helsingi raudteel ja sealt lennukeil Tallinna. See oli pikne selgest taevast. Ei ähvardanud ju tagasiretkel meie olemasolu mingi hädaoht. Kogu tee oli jää nü siile ja kõva, et kihuta kas või autoga, kui seda ei takistaks lumi.

Selgus, et meile selle „vembu“ oli mänginud Tallinna loetavaid ajalehti, kirjeldades retke teed sea songermaana, läbistatuna risti-rästi pragudest, kus jääkarud, hülged ja mitmesugused koletised retkemeeste järele ahnelt keelt limpsavad, kus meeste elu igal sammul ähvardab hädaoht. Loomulik, et selle kirjutuse tagatipuks oli üldine ärevus ja kartus meeste pärast, mis sundiski kaitseliidu ülemat tegema vastavat korraldust.

Midagi parata, tuli käsk tüta. Ja nii tegime lennu Helsingist Tallinna, kuhu saabusime neljapäeval, 12. märtsil.

Retk on sooritatud. Viru rannast Kotkani on suusameeste poolt sild ehitatud. Loodame, et Eesti ja Soome suusamehed seda silda ka edaspidi tarvitavad.

E. L.

Nii, et spordimees oli jutis. Järgmisel hommikul otsustasin minna sõitma „Spordi“ „tritsupaaniile“, sest nimetus hommikul pidi olema pühapäev, nagu ennustas seda kalender.

Läksin juba varakult magama sel õhtul, et juba järgmisel hommikul tõusta varakult, täis usku ja lootust spordisse...

Hommikul tõmbasin kuus paari särke selga, sama palju aluspükse. Siis ajasin veel kolm kampsonit ülestikku, kuna pähe tõmbasin vanaema suure täisvillase suka ja jalgade ümber mässisin kaks aastakäiku vanu „Päevalehti.“ Siis kahmasin tritsud kaenlasse ja traadirulli õlale.

Traadirulli võtsin kaasa nimelt sellepärast, et tritsud olid kauasest seismisest kuivanud väikseks, ja mul ei olnud kontsa all auku ega plekki. Kuid süiski lootsin, et saan traadiga hakkama, sest olin traati igaks juhtumiseks võtnud kaasa kolm sülda.

Jõudes Toom-Vaestekooli tänavale, nägin kuis palju, palju inimesi tõttas samas suunas. „Näed sa, Madis“, ütlesin iseenesele, „kuidas teised kõik on juba ammu jõudnud arusaamisele, et ainult sport suudab säilitada meie tervist. Ainult sina, Madis, olid tänini selles asjas päris toga.“

Heakene küll, torman siis minakene kah kohe julgesti „Spordi“ väravast sisse, kuid seal järsku tunnen, kuidas keegi haarab mul varukast kinni ja käratab vihaseks:

„Teie pilet, härra!“

„Pilet?“ kogelen vastuseks arusaamatuna.

„No-jah, pilet!“

„Mul ei ole mingit piletit“, seletan naiivilt.

„Siis käige kähku kassa juure ja ostke omale pilet“, käib lakooniline käsk, kuhu keegi teine lisab veel juure:

„Vaata matsi, vai tahtis rinnaga teha.“

Seisin tüki aega paigal kui juhm. Ei osanud midagi teha ega olla. Alles tüki aja pärast suutsin mõelda: „No-jah, ega's ükski arst maksuta arsti. Nü ka siin.“ Ja läksingi kassa juure ja maksin raha, saades pileti.

Kus nüüd platsi ääred olid kaetud tiheda inimmassiga. Ühed istusid kõrgel pinkidel, kuna teised seisid ümber platsi. Kuid plats oli tühi. Imelik. „Vist keegi ei julge minna sõitma“, arutasin endamisi. „Ja võib olla, nad ei oskagi tritsutada.“

Vaatasin ringi, kuid ei näinud kusagil seesugust paika, kus oleks olnud hea alla sättida tritse. Arvult platsi mõlemal äärel nähtus imelikke madalaid traadist kuute. Neid oli kaks.

Sammusin siis ühe seesinatse kuudi juure, istusin maha paljale järele ja hakkasin sättima tritse saabaste külge. Kus ikka andis tööd, enne kui asi oli vask. Toetasin siis julgesti tritsud vastu siledat jääd ja hakkasin liigutama jalgu. Esiteks ikka oli vähe naljakas küll, nii harjumata ja puha. Kuid peagi hakkas asi susisema.

Jõudnud minna keset platsi, tuli keegi mees rahva hulgast platsi äärele ja hõikas pahaselt:

„Kuulge, teie, siin on sõitmine keelatud!“

„Sõitmine keelatud?!”

„Keelatud jah! Ja laske jalga platsilt.“

Või mina jalga laskma, nali naljaks. Ei tea, milleks ma siis maksin raha, kui ei tohi sõita, mõtlesin ja rahustasin end kohe. Puha kadedus, mis muud. Öeldakse ju, et eestlasel on nii pehme süda, et ta ei või näha kui teisel hästi läheb. Ja nüüd seegi mees. Võib olla omal raha ei olnud, et osta piletit sõiduks. Ja nüüd süda täis kadedust...“

Lõin tritsudele hoo sisse ja sõitsin hoopis eemale mehest. Tegid toremaid poognaid jälle, kuna rahvas vaatas kadedusega pealt ja sosistasid arkatlikult oma vahel.

Järsku sigines üks politseinik platsile. Ta vehkles kätega ja hüüdis midagi, kuid mida nimelt, seda mina ei kuulnud, sest trullehoog vilises kõrvus. Sõitsin ikka edasi, kuna politseinik hakkas jooksma ja mind taga ajama. Aga kus sa ikka, vennike, jooksed, ilma tritsudeta!

Nähtavasti politseinikul tritsusid ei olnud. Ja ei ole ka mingi ime. Sest kui suureke süs see kordniku palk ikka ära ei ole. Võib olla mehel ka suur pere, et ei jõuagi osta. Ainult vaata vesise suuga pealt, kuidas teised tritsutavad.

Ja siis ma näitasin ulles veel politseinikule oma lapsepõlves õpitud kunsti, et aina tuul kohises kõrvus. Nähtavasti mees oli ka sedavõrd vaimustatud minu kunstist, et kutsus veel teisegi kordniku vaatama. Kuna rahvas juubeldas meeleheal. Aga mina sõitsin ja sõitsin, politseinikud vaimustatult mul jookstes kannul.

Rahvas plaksutas käsi ja karjus julgustavalt. Ma oleksin nii ei tea kui kaua veel sõitnud, kui ei oleks juhtunud neetud äpardust. Nimelt traat läks katki ja üks trits tuli alt ära. Hakkasin seda kirudes sättima. Samal ajal jõudsid lõõtsutades politseinikud minu juure ja kähistasid hingeldes: „Silmapilk lõpetage oma neetud sõitmine!“

„Ma ei mõtlegi.“

„Vait! Jalamaid lahkute platsilt!“

„Ega ei lahku. Mul on pilet.“

„Mis pilet?“ hämmastusid mehed.

„Eks siis vaadake“, ja näitasin politseinikele piletit.

„See pilet on maksev vaid võistlusele, kuid mitte üsutamiseks.“

„Mis pagan võistlusele?“

„Täna on ju maavõistlus lätlastega.“

„Täna, ma ei soovi mingit võistlust, ei maal ega linnas. Tahhan vaid tritsutada.“

„Palun, mitte vastu seletada. Jalamaid tulete meiega kaasa jaoskonda.“

Ja enne kui ma miskit sain ütelda ehk mõelda, hakkati järsku käe alt kinni ja hakati tirima värava poole. Aga rahvas vaatas seda sündmust pealt ja naeris laginal.

Kui olime juba värava lähedale jõudnud, tuli üks mees platsile, kampsonis — ja vilistas.

Vilet kuuldes politseinikud nõksutasid seisma ja nad vaatasid uurivalt ning luuravalt üle öla tagasi.

Ma kasutasin seda momenti ja pistsin jooksu. Koju jõudes olin üleni higine. Kui ma siis väsinult

(Järg 16. lhk.)

kindlusele ida poolt, sest meile pidi kindlusest vastu sõitma suusameeskond. Lähenedes Rankkile silmasime eemalt umbes 40-mehelest Soome kaitseväge suusameeskonda, kes eesotsas kindluse patarrei ülemaga meile vastu tõttas. Järgnesid vastastikku tervitused, meile vastu toodud karastavate jookide maitsmine ja jatkus retk Rankki kindluse, kus meeskonnale kuuma teed ja maitsvaid suupisteid pakuti.

Pärast teejoomist jatkasime teekonda Kotka. Mõni kilomeeter Kotkast olid meile suuskadel vastu tötanud Eesti konsul hra Heikki Lehmus ja umbes poolsada suusatajat, noori kui vanugi, mehi kui naisigi. Nii liikusime linna suunas. Sadamas tervitas meeskonda Kotka politseimeister härra Eino Havas.

Mõnusaana ja magusaana tundus õõpukkus, teadmises, et pool tööd on korralikult tehtud, s. o. pool teed matkatud. Ununes tuisik ja vinguv tuul, ununesid mitmed retkel ettetulnud raskused.

Vahepeal oli Tallinnaga loodud telefoniühendus, kust meile saabus kaitseliidu ülemate kategoori-

J. Kärner,

Narva, Joala t. 21. telef. nr. 72.

Kunst-fotoateljée.

Ujumisrekordid purunevad.

Basseinis peeti võistlusi.

23. märtsil korraldas Kalevi vee-spordi osakond Tallinnas Voinovi basseinis sisevõistlused ujumises. Võistlused peeti harilikul meeste sauna ajal ja sellepärast võistlesid ka ainult mehed. Järjekordselt olid need võistlused sel hooajal teised. Esimesed peeti teatavasti 21. jaanuaril samas basseinis.

Kui esimeste hästiõnnestunud võistluste häid tagajärgi mõnelt poolt teatud tagasihoidlikkusega vastu võeti, siis kinnitasid vastpeetud võistlused veel kord, et hea tahtmise ja hoole juures ka meie praegustes oludes veesport areneda võib ja kindlasti ka areneb ning tõusul on. Nagu allpool toodud võistluste tagajärgedest näha, on peaaegu kõik osavõtjad näidanud oma paremaid aegu, mis üksikudel aladel ületasid tunduvalt basseini ja Eesti rekorde. Eriiselt võiks alla kriipsutada Mõttliku ujumise tagajärgi, kellel juba nagu harjumiseks kujuneb igal võistlustel rekorde põrmustada, olgu need lühikestel või pikematel distantsidel vabalt ehk selili ujudes. Seekord ületas ta 400 m. vabalt ujumises enese nimel seisva E. rekordi ja 100 m. vabalt ja 100 m. selili ujumises basseini normid. 100 m. vab. ujumises jäi puudu E. rekordist vaid ainult 1 sek. Samuti olid head ka Nõmmik ja Trahov. Esimene 50 m. vabalt ja teine 200 m. rinnuli ujumises, kes mõlemad ületasid vastavatel aladel E. rekordid.

Uue mehena võttis võistlustest osa Th. Särglepp, kelle alaline elukoht Jõealtes ja treeningule sõidab 25—30 km. tagant. Hea lumega lähistas ta selle maa suuskadel, muul ajal jalgrattal. Mees on rinnuli ujumises heast klassist ja omab hea tugeva jalgelöögi ning ladusa liiglemise. Käte töö nõuab veel silumist. Kui meie ujujad kevade kestel sama innuga asja juures on, siis loodame neilt suvel välisbasseinides meeldivat tööd ja tagajärgi. Võistluste tagajärjed olid:

19,2 mtr. vabalt: (Basseini pikkus).

- I. Nõmmik 9,9 sek.
- II. Uustalu 10,8 „
- III. Nõmman 11,2 „

50 mtr. vabalt:

- I. Nõmmik 30,7 sek. (E. r. 31,7; b. r. 31,0).
- II. Uustalu 32,4 „
- III. Friedberg 39,9 „

100 mtr. vabalt:

- I. Mõttlik 1.13,7 (Uus b. rek., end. 1.21,5)
- II. Nõmmik 1.17,0
- III. Uustalu 1.21,0.

100 mtr. selili:

- I. Mõttlik 1.30,6 (Uus b. r., end. 1.34,9)
- II. Tanvald, R. 1.38,2
- III. Schiller 1.40,0.

200 mtr. rinnuli:

- I. Trahov 3.15,7 (Parem E. r., end. 3.22,9)
- II. Tanvald, A. 3.28,0
- III. Särglepp, Th. 3.28,8

400 mtr. vabalt:

- I. Mõttlik 6.21,4 (Parem E. rek. 6.26,7).

E. K.

V. MUST, Narva, Posti tän. 51.

Spordi- ja raadiotarbed.
Grammofonid ja plaadid.

A. G. Grigorjev'i

pärijad Narvas.

Asutatud 1863 a. Kõnetr. 150.

Trüki- ja köitmise-töökoda.

Raamatu- ja kirjutusmaterjali-kauplus.

S. MINKOV

Narva

Turu t. 8. Tel. 1-32.

Metsatüri ja puuhoov.

Madis Nõks „tritsutamast“.

(Algus 15. lhk.)

laskusin soovale, haaras mind korraga võimas protest.

Miks lubatakse meie maal tritsutada lütlustel?! Kas nendel omal ei ole tritsupaani? Kuna mind, kes ma maksin kalli raha, taheti viia venesse. Kus on siin õigus?!

Kaevata ei ole kellelegi, nii siis pean jääma rahule ja leppima mulle tehtud ülekohtuga. On küll valus, kuid ei ole miskit parata...

Nüisugune oligi see minu tritsutamine, alles hiljuti. Pärtsis sula tõi.

Valgamaalt...

Möödunud pühapäeval peeti Helme malevkonna vaheline suusavõistlus 10 km. meistri nimele. Osavõtjaid üheksa. Parimat aega näitas Ed. Reinson 48.18, kuigi mees teel eksi-

A. Roop,

Narva, Joala 5.

Kondiitri- ja pagariäri.

M. Kilkman

Narva, Suur t. 13

Kullasepa töökoda ja kauplus

Kuld- ja hõbeasjad.

Kaubamaja „SPORT“

5. Karja tänav nr. 18.

Kõnetraat (2) 23-00.

Täielikum spordiäri Eestis.

Soovitab suures valikus kõiksugu sporditarbed kodu- ja välismaa tehastest.

Täielik jalanõude osakond.

nud ja suurema tiiru teinud. Teisele kohale tuli Ed. Sookael ajaga 50.28, kolmandaks K. Kõverik ajaga 56.40.

AINULT

KONSERVEERITUD SILMUKALA

on hääs kuulsuses välis- ja sisemaal oma rikkaliku maitse, rohke toitvuse poolest ja tervislikult garanteeritud. Saadaval igas paremas koloniaal- ja toiduainete kaupluses. Tööstus ja ladu, Narvas, Lembitu t. nr. 20

R. Niggol.

KINGAKREEM

„SHIMMI“ ja „POLAR“

Eestis võistlevad oma headuse ja hinna odavusega kõige paremate välismaa kreemidega juba viiendat aastat. Tarvitajad nõudke igalt poolt kodumaa kinga kreemi „SHIMMI“ ja „POLARI“.

R. Nigol.

K. Noormägi,

Narva Joala 15.

★

Foto-, raadio- tarbed.

Eesti Seemneviljajäühisuse

Narva osakond
Posti 58 Tel. 109

Soovitab:

ristikheina, aiavilja ja lilleseemneid.

Värsked, puhtad sordid kohale jõudnud.

TALLINN, Pikk t. nr. 47
Tel. (2) 10-02.

Ladus saadaval kõiksugu SPORDI-ABINÕUD.

Hea kauba juures hinnad mõeldukad.

Eestimaa Kinnitus A-S.

„EKA“

Tallinn, Pikk 6, omas majas.

Kõige suurem kodumaa kinnitusselts. Võtab kõige kasulikumatel tingimustel kõiksuguseid tulekinnitusi, transportkinnitusi, elukinnitusi, vastutus- ja õnnetuskinnitusi, tööliste kollektiivseid õnnetusjuhuskinnitusi vastu.

Ligemaid teateid annab NARVAS ED. VIIK — Jaama 6. Telef. 2-70 ja agendid.